



RETTEEN I KOLDING DOM

afsagt den 22. juni 2020

Sag BS-8467/2018-KOL
Sag BS-25045/2018-KOL

Sagsøger 1
(advokat Preben Kønig)

Og

Sag BS-8468/2018-KOL
Sag BS-25072/2018-KOL

Sagsøger 2
(advokat Preben Kønig)

mod

Sagsøgte P/S
(advokat Tyge Trier)

og

Sagsøgte
(advokat Tyge Trier)

og

Adciteret A
(advokat Tyge Trier)

og

Adciteret B
(advokat Tyge Trier)

og

Adciteret C
(advokat Tyge Trier)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagerne, der er anlagt som private straffesager, omhandler en artikelserie, som Sagsøgte P/S ved de medsagsøgte, ansatte journalister, bragte i sine forskellige medier, herunder på Youtube, i 2018, hvilken artikelserie omhandlede sagsøgernes roller i forbindelse med de sagsøgtes beskrivelser af konkurssager i lyset af virkningen af konkurskarantænerreglerne, og drejer sig bl.a. om strafansvar og erstatningsansvar for påståede ærefornærmende sigtelser/krænkelser, herunder et spørgsmål om forældelse af strafansvaret.

BS 8467/2018-KOL og BS 8468/2018-KOL er anlagt den 11. marts 2018 af sagsøgerne mod Sagsøgte P/S og administrerende chefredaktør Sagsøgte.

BS 25045/2018-KOL og BS 25072/2018-KOL er anlagt, som ad citations sager til ovennævnte sager, den 11. juli 2018 af sagsøgerne mod journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C.

Sagsøger 1, har i **BS-8467/2018-KOL og BS-25045/2018-KOL**, nedlagt følgende påstande:

Påstand 1:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C straffes med bøde.

Påstand 2:

Der optages i domsslutningen en bemærkning om, at følgende ærefornærmende sigtelser/krænkelser er ubeføjede:

” Forstå Konkursrytteri: Sagsøger 1 Modellen.

” I denne video kan du se og forstå, hvordan konkursrytteri i praksis foregår – også kaldet Sagsøger 1-Modellen” .

Og

” Hovedskurken er Sagsøger 1.

Og

” Konkurskongen: ”I kan ikke røre mig” .

Påstand 3:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journa-list Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C tilpligtes solidarisk subsidiært alternativt at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i et eller flere offentlige tidender enten af domsslutningen alene eller tillige af domgrundene.

Påstand 4:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journa-list Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C tilpligtes in solidum subsidiært alternativt at betale sagsøger en godtgørelse på kr. 100.000,- med procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Påstand 5:

Adm. chefredaktør Sagsøgte tilpligtes at anerkende sagsøgers ret til genmæle over for oplysninger af faktisk karakter i de som bilag 3, 5, 6, 8 og/eller 10 fremlagte artikler som er egnede til at påføre sagsøger økonomisk eller anden skade af betydning.

Sagsøger 2, har i **BS-8468/2018-KOL** og **BS-25072/2018-KOL** nedlagt følgende påstande:

Påstand 1:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journa-list Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C straffes med bøde.

Påstand 2:

Der optages i domskonklusionen en bemærkning om, at følgende ærefornærmende sigtelser/krænkelser er ubeføjede:

” Konkurskongens topstråmand er politiassistent” og/eller

” Danmarks konkurskonge nummer et, Sagsøger 1, får hjælp af sin bror til at omgå reglerne. Til hverdag er broren ansat som politiassistent” .

Påstand 3:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journal-list Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C tilpligtes solidarisk subsidiært alternativt at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i et eller flere offentlige tidender enten af domsslutningen alene eller tillige af domgrundene.

Påstand 4:

Sagsøgte P/S, adm. chefredaktør Sagsøgte, journal-list Adciteret A, journalist Adciteret B og/eller journalist Adciteret C tilpligtes in solidum subsidiært alternativt at betale sagsøger en godtgørelse på kr. 50.000,- med procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

De sagsøgte har i **BS-8467/2018-KOL** og **BS-25045/2018-KOL**, overfor Sagsøger 1, nedlagt følgende:

PÅSTANDE

Sagsøgte P/S og Sagsøgte:

Principalt: Frifindelse (afvisningsdom, ikke rette sagsøgte).

Subsidiært: Frifindelse (materien) for sagsøgers fem påstande. Frifindelse for betaling af kr. 100.000.

Journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C:

Principalt: Frifindelse for de nedlagte fem påstande, herunder frifindelse for betaling af kr. 100.000 til sagsøger.

Det bemærkes, at de fem sagsøgte særskilt nedlægger påstand om frifindelse for bødestraf grundet forældelse, samt mest subsidiært nedlægger påstand om strafbortfald.

De sagsøgte har i **BS-8468/2018-KOL** og **BS-25072/2018-KOL**, overfor Sagsøger 2, nedlagt følgende:

PÅSTANDE

Sagsøgte P/S og Sagsøgte:

Principalt: Frifindelse (afvisningsdom, ikke rette sagsøgte).

Subsidiært: Frifindelse (materien) for sagsøgers fire påstande om bødestraf (straffeloven § 267 og § 268), mortifikation, omkostninger til offentliggørelse af dom og godtgørelse.

Mere subsidiært: Frifindelse mod betaling af kr. 1.500.

Journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C:

Principalt: Frifindelse for sagsøgers fire påstande om bødestraf (straffeloven § 267 og § 268), mortifikation, omkostninger til offentliggørelse af dom og godtgørelse.

Det bemærkes, at de fem sagsøgte særskilt nedlægger påstand om frifindelse for bødestraf grundet forældelse, samt mest subsidiært nedlægger påstand om strafbortfald.

Oplysningerne i sagen

Den 23. juni 2017 blev Sagsøger 1 idømt konkurskarantæne i 4 sager ved Sø- & Handelsretten. I kendelsen blev det angivet, at Sagsøger 1 havde det som sin levevej at afvikle andres nødlidende selskaber, og han havde i sit eget prospektmateriale oplyst, at han havde behandlet over 300 selskaber. Efter hans oplysninger i sagerne var der tale om et betydeligt større antal selskaber. Sø- & Handelsretten fandt, at Sagsøger 1, som likvidator, havde udvist groft ufor-svarlig forretningsførelse ved ikke at have sikret at bogføringslovens regler blev overholdt, og ved ikke at have bragt likvidationerne rettidigt til ophør. Sagsøger 1 blev derfor idømt konkurskarantæne i sammenlagt 12 år. Sagsøger 1 kærede kendelsen til landsretten.

Den 13. september 2017 var der en sms-korrespondance mellem journalist Adciteret B og Sagsøger 2, hvor journalisten opfordrede Sagsøger 2 til at udtale om sin rolle i Sagsøger 1's selskaber. Dette afviste Sagsøger 2. Journalisten meddelte samtidig, at man ville bringe en historie om Sagsøger 1's aktiviteter og hans karantænesager og straffesag, og at man deri ville om-tale Sagsøger 2 som stråmandsdirektør og omtale hans ansættelsesforhold i Politiet. Sagsøger 2 beskrev herefter sin og Sagsøger 1's roller og arbejdsfordelingen i virksomheden. Sagsøger 2 vendte ikke tilbage på en fore-spørgsel om at deltage i et interview.

Den 16. september 2017 blev der af Sagsøgte P/S publiceret en artikel, der var skrevet af Adciteret A, Adciteret C og Adciteret B. Artik-len havde følgende overskrift:

**” Det store tag-selv-bord:
Konkursryttere snyder Skat for millioner”**

I en billedtekst i artiklen var der anført følgende:

”Vi er i gang med et større graveprojekt om konkursryttere. Hovedskurken er Sagsøger 1, der gennem 15-20 år har opereret på kanten af reglerne med at overtage virksomheder for at lukke dem i en konkurs i skifteretten.”

I artiklen var der indsat følgende indledning:

”Konkursryttere snyder hvert år fællesskabet for millioner af kroner. I artikelseri-en Det store tag-selv-bord fortæller Avis, hvordan det foregår, og vi konfronterer bagmænd, stråmænd og magtesløse myndigheder, som ikke evner at stoppe”

Den 18. september blev der på Sagsøgte P/S fulgt op med en artikel, der var skrevet af de samme journalister. Artiklen havde overskriften:

” Konkurskongen: I kan ikke røre mig”

I artiklen var der bl.a. anført følgende:

Sagsøger 1 er Danmarks konkurskonge – på syv år har han stået bag mere end 600 konkurser. Myndighederne og kuratorerne har været efter ham i åre-vis, men han kører ufortrødent videre. Avis har mødt konkurskongen på hans kontor.

Han er manden, myndighederne opfatter som en plage – selv ser han sig som en samfundshjælper. Han er med over 600 konkurser bag sig Danmarks konkurs-konge, der ikke er bleg for at sætte sin nærmeste familie foran sig, når det gavner hans forretning. Og han er manden, der spiller en hovedrolle i Avis' afdækning af ” Det store tag-selv-bord” .

Mød Sagsøger 1, der har gjort det til en levevej at lukke virksomheder på en måde, hvor Skat og andre kreditorer aldrig ser en krone.”

-Hvad betyder det for dig og din forretning, at myndighederne har frataget dig retten til at drive virksomhed ved at give dig en bunke konkurskarantæner?

-Ingenting, siger Sagsøger 1.

-Hvad betyder det for dig og din forretning, at du er tiltalt for grov momssvig og grov overtrædelse af straffelovens bestemmelser om bogføring?

-Ingenting, siger Sagsøger 1.

...

Børnene ejer selskabet

Avis har mødt konkurskongen Sagsøger 1 på hans kontor i Holdingselskab S.M.B.A.s på Adresse 1 i By 1.

...

Det er mine børn, der ejer firmaet. Og det er min bror, der er direktør.

-Hvor gamle er dine børn?

-De er ni og elleve år. Jeg skal ikke eje noget, fordi jeg har en stor gæld. Så kommer de og tager selskabet fra mig. Jeg kommer aldrig til at eje noget.

-Hvem driver reelt firmaet?

-Når det er familiemedlemmer, er det lidt nemmere at få indflydelse. Jeg kontrollerer virksomheden ved, at jeg kontrollerer mine børn.

-Hvem er reelt direktør?

-Selskabet er ledet af mig. Jeg står ikke som direktør, men jeg har fuldmagt. Den model har jeg valgt af hensyn til konkurskarantænerne. Hvis jeg bliver dømt i landsretten også, skal jeg ud af alle selskaber, og det har jeg forberedt mig på.

-Din bror er altså stråmand?

-Det er familie. Det er stadig Familienavn, det handler ikke om at skjule sig (Sagsøger 1's bror hedder Sagsøger 2, red.). Han har i realiteten ikke noget med mine firmaer at gøre. Han skriver bare under på regnskaberne.

I en opsamlende artikel, der blev publiceret den 19. september 2017, og som var skrevet af de samme journalister, blev de tidligere udsagn i det væsentlige gengivet. Der var yderligere gengivet følgende udsagn fra interviewet med Sagsøger 1:

”...

”Jeg sætter bare mit honorar op.”

Sagsøger 1 er blevet ramt af 12 konkurskarantæner – syv i Sø- og Handelsretten og fem i Skifteretten i Næstved,

-Det kommer ikke til at betyde noget for min forretningsmodel. Jeg skal bare lave små ændringer. Jeg skal ikke selv være ansvarlig som direktør, men må hyre afviklingsdirektører. Der er tusind, der gerne vil have 5.000 kroner for at være direktør i 14 dage. Jeg har 20 af dem på vej. De henvender sig selv til mig og tilbyder deres assistance. Jeg får bare en større udgift og må sætte mit honorar op (som er på 25.000–50.000 kroner pr. selskab i øjeblikket, *red.*).
 ...”

I en artikel, der blev publiceret den 21. september 2017, som var skrevet af de samme journalister, var der bl.a. anført følgende:

” Konkurskongens topstråmand er politiassistent”

Artiklen bragt et portrætfoto af Sagsøger 1 og Sagsøger 2, der stod på en strand. Underteksten til billedet var følgende:

” Sagsøger 1 (til venstre) er manden, der står bag flest konkurser i Danmark. Sagsøger 2 (til højre) er politiassistent ved Politiet og stråmandsdirektør i det holdingselskab, som Sagsøger 1 driver sin konkursforretning fra. Foto fra Facebook.”

Fotoet blev endvidere anvendt i beskåret form i artiklen.

Det pågældende foto blev desuden publiceret som forsidefoto den 22. september 2017 under følgende tekst:

”Politimand i dobbeltrolle:
 Konkurskongens bror opererer som stråmand.”

I artiklen den 22. september 2017 var der anvendt samme overskrift som i artiklen af 21. september 2017. Under overskriften var anført følgende:

”Danmarks konkurskonge nummer et, Sagsøger 1, får hjælp af sin bror til at omgå reglerne. Til hverdag er broren ansat som politiassistent.”

På baggrund af en klage fra Sagsøger 1 og Sagsøger 2 med over artiklerne, skrev chefredaktør Person 1, Avis, den 25. september 2017 en mail til Sagsøger 1 og Sagsøger 2 med følgende indhold:

”Kære Sagsøger 1 og Sagsøger 2

Tak for tilbagemeldingen på artiklerien om det store tag-selv-bord.
 Og lad mig bare starte med en beklagelse. Billedteksten, hvor Sagsøger 1 bliver omtalt som ”hovedskurken”, er selvfølgelig ikke i orden og er her til morgen

forsøgt fjernet fra de nyhedssites, hvor den optræder. Formålet med artikelserien har været at belyse en forretningsmetode omkring konkurser, og i den forbindelse er det unødvendigt at hæfte den slags betegnelser på hovedaktøren. Derfor beklager jeg selvfølgelig, at billedteksten er sluppet igennem.

Hvad angår de øvrige punkter, så lad os tage dem ét ad gangen.

Videoen på Youtube om lukning af konkurstruede virksomheder er en sammenlægning af adskillige interviews med jurister med ekspertise i konkurslovgivning og interviewet med Sagsøger 1. Det er ikke et forsøg på at trænge ind i juraen bag eller fremlægge en gør-det-selv-version på video. Det er en journalistisk formidling af de mekanismerne, der træder i kraft når en virksomhed skal afvikles. I den type formidling er der desværre ikke plads til alle detaljer.

Så er der citatet ”I kan ikke røre mig” Efter min mening er det en helt legitim journalistisk sammenskrivning af indholdet i de to første citater i interviewet, hvor Sagsøger 1 svarer ”ingenting” på to spørgsmål om, hvorvidt myndighederne har en mulighed for at stoppe forretningsmetoderne.

I forhold til brug af privat foto fra Facebook er der ret vide rammer. På baggrund af en udtalelse fra Folketingets ombudsmand slog Pressenævnet i 2010 fast, at medier kan bringe billeder fra åbne Facebook-profiler. Også uden at spørge ejeren af profilen. Sagsøger 2's profil er åben. I visse tilfælde kan det også indenfor rammerne at bringe tekst og billeder fra lukkede Facebook-profiler. Læs eksempelvis denne kendelse fra Pressenævnet: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=141439>.

I journalistisk sammenhæng understreger historien om Sagsøger 2 som indsat direktør, der til daglig arbejder hos politiet, at Sagsøger 1 har ret, når han siger, at myndighederne ”ingenting” kan gøre ham, selv om han er frataget retten til at drive virksomhed. Hvad angår betegnelsen ”stråmand”, så vurderer jeg, at det er en almindelig betegnelse for en person, der handler på andres vegne. I betegnelsen ligger ikke en vurdering af lovligheden; kun at Sagsøger 2 i realiteten ikke har noget med firmaet at gøre, men bare skriver under på regnskaberne.

Vi er selvfølgelig helt indstillede på, at modtage de foreslåede rettelser i den ånd, der er sendt; nemlig som positiv feedback. Vi vil derfor gerne tilbyde jer begge et uddybende interview, hvor der bliver mulighed for at præcisere nogle af de emner, der er nævnt sidst i mailen.”

Den 25. september 2017 skrev Sagsøger 1 og Sagsøger 2 til Sagsøgte P/S og krævede ret til genmæle vedrørende fire forhold, som var: 1) YouTu-

be videoen, 2) citatet: ”I kan ikke røre mig” , 3) udtrykket ”Hovedskurken” , og 4) brugen af et privatfoto og teksten ”Topstråmand”

I en e-mail af 27. september 2017 svarede chefredaktør Person 1 bl.a. følgende:

”...

Kære Sagsøger 1

Jeg er glad for, at du accepterer min beklagelse af, at udtrykket ”hovedskurken” har fundet vej til en billedtekst på nettet. Det er, som jeg skrev, unødvendigt at opfinde den slags udtryk for at tydeliggøre pointen i historier som denne. Umid-delbart ligner det nu også mere en fejl end et overlagt forsøg på at peppe histori-en op – mit gæt er, at udtrykket optræder i en tekst, der har overlevet fra fotobe-stillingen og aldrig var tiltænkt offentliggørelse. Men det skete altså, og det be-klager jeg. Ikke mindst fordi omdrejningspunktet i den del af serien, hvor du ind-går, netop er, at man fuldt lovligt kan lade sin virksomhed gå konkurs på den måde, du anbefaler.

I øvrigt mener jeg, at artikelserien holder sig indenfor de presseetiske regler. Youtube-videoen er tydeligvis en journalistisk – nærmest stilistisk – bearbejdning af en kompliceret juridisk manøvre, hvor det ikke er muligt at gennemgå alle de-taljer. I videoen er der ingen påstande om, at modellen skulle være ulovlig.

Jeg mener også, at citatet er fuldt dækkende for indholdet i interviewet, og presseetisk er der for så vidt heller ikke noget problem i at bruge ”skurk” om en per-son, der fra flere sider er under anklage for at udnytte hullerne i lovgivningen. Det er ikke en betegnelse, der kræver juridisk rygdækning som eksempelvis svindler, bedrager eller kriminel. Min beklagelse går på, at det i sammenhængen var unødvendigt at bruge udtrykket. Historien om din forretningsmodel ville ha-ve stået mere klart uden.

Endelig er der billedet som ligger frit tilgængeligt på Facebook og som ikke er anvendt i en krænkende sammenhæng. Presseetisk er det problemfrit at bruge det, som vi har gjort.

...”

Den 5. november 2017 indgav Sagsøger 2 anmeldelse til Sydøstjyllands Politi mod Sagsøgte P/S for overtrædelse af straffelovens § 264 d. Anmeldelsen har ef-ter det oplyste ikke ført til, at der er indledt en efterforskning mod eller rejst sigtelse mod Sagsøgte P/S.

Den 21. december 2017 afsagde Østre Landsret kendelse i en række sager om konkurskarantæne, som var kærret af Sagsøger 1. I afgørelsen anførte landsretten bl.a. følgende:

”...

Landsretten finder, at (Sagsøger 1's) virke i de tre selskaber under de anførte omstændigheder, hvorunder han ikke varetog en likvidators opgaver, må anses som forretningsførelse under manglende udøvelse af enhver form for ledelsesbeføjelser og som forretningsførelse med en organisering af afviklingen, hvis reelle formål var at sløre de konkursramte selskabers baggrund og forhold, hvilket han for hvert af de tre selskaber modtog et ikke ubetydeligt honorar for.

...

Thi bestemmes:

Sø- og Handelsrettens skifterets kendelse stadfæstes, således at der herved pålægges (Sagsøger 1) konkurskarantæne i 3 år plus 3 år plus 3 år, i alt 9 år, og således at de tre karantæneperioder skal løbe i forlængelse af hinanden.

...

(Sagsøger 1) må ikke i denne 10-års-periode deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.”

Den 3. januar 2018 blev Sagsøger 1 dømt i Københavns Byret i en straffesag, hvor anklageskriftet var modtaget i byretten den 12. december 2016, for overtrædelse af straffelovens § 289, jf. momsloven og en række overtrædelser af straffelovens § 302, stk. 1, nr. 2, jf. bogføringsloven. Sagsøger 1 blev idømt 8 måneders fængsel, der på grund af lang sagsbehandlingstid blev gjort betinget. Han blev samtidig frakendt retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser i 2 år. I byrettens dom blev der bl.a. på grundlag af Sagsøger 1's egen forklaring lagt følgende til grund:

”...

Generelt om forhold 2-27

...

Hans vederlag for bistanden udgjorde mellem 20-25.000 kr., hvis virksomheden bare skulle lukkes og 40.000 kr., hvis der skulle ske vurdering af aktiver af en fagkyndig tillidsmand og efterfølgende overdragelse af aktiver til et nyt selskab.

Han varetog efter sin forklaring ikke den efterfølgende bogføring, idet der som regel ikke var noget at bogføre. Han har videre forklaret, at det ikke blev drøftet, fordi det ikke var hans opgave. Han har ydet sådan bistand til 612 selskaber.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte i ingen af selskaberne – ud over forespørgsel til den tidligere ledelse - faktisk undersøgte, om regnskabsmaterialet var til stede, eller i hvilket omfang der var bogført.

Alle selskaber gik konkurs efter, at tiltalte var indtrådt som direktør/likvidator. Efter bevisførelsen lægges det til grund, at kurator hver gang sendte et såkaldt ledelsesbrev til tiltalte og bad om at få tilsendt en række dokumenter, herunder regnskabsmateriale, og at kurator i intet tilfælde modtog noget regnskabsmateriale fra tiltalte.

Den 15. maj 2018 afsagde Pressenævnet kendelse vedrørende de klager Sagsøger 1 havde indgivet mod Sagsøgte P/S. I kendelsen er der bl.a. anført følgende:

”...

God presseskik

Misvisende oplysninger

...

Dertil lægges det på baggrund af oplysningerne i Københavns Byrets afgørelse af 3. januar 2018 til grund, at Sagsøger 1 som ejer af og direktør for selskabet Virksomhed A/S i perioden fra 2001 til 2004 systematisk anvendte en forretningsmodel, hvor han mod et ikke ubetydeligt vederlag indtrådte som af-viklingsdirektør/likvidator i kortere og længere perioder i økonomisk nødlidende selskaber, indtil selskaberne gik konkurs. Sagsøger 1 har til retten forklaret, at han har ydet sådan bistand til 612 selskaber, der alle gik konkurs efter, at Sagsøger 1 var indtrådt som direktør/likvidator. Det fremgår yderligere af byret-tens afgørelse, at Sagsøger 1 har fortsat sit virke med at afvikle nødlidende selskaber efter samme forretningsmodel. Pressenævnet lægger i den forbindelse til grund, at dette er sket ved Sagsøger 1's virke gennem selskabet Holdingselskab S.M.B.A..

- Udsagnet ”Hovedskurken”

Sagsøger 1 har klaget over, at udsagnet ”hovedskurken” fremstiller ham som skyldig til skade for ham i forhold til de på tidspunktet verserende retssager mod ham.

...

På baggrund af oplysningerne om Sagsøger 1's forretningsmodel i Københavns Byrets dom af 3. januar 2018 samt på baggrund af Sagsøgte P/S' op-

lysning om, at en repræsentant for Kammeradvokaten har godkendt indholdet af YouTube-videoen, finder Pressenævnet, at Sagsøgte P/S ikke har overskredet de vide rammer for redigering ved at undlade at medtage de, ifølge Sagsøger 1, manglende oplysninger om hans forretningsmodel. Nævnet finder således, at indholdet af videoen er tilstrækkelig retvisende for den af Sagsøger 1 anvendte forretningsmodel, hvorfor der heller ikke er grundlag for at udtale kritik af, at Sagsøgte P/S undlod at berigtige indholdet af YouTube-videoen, da Sagsøger 1 efterfølgende anmodede herom.

Pressenævnet finder, at udsagnet ”*hovedskurken*” isoleret set var uhensigtsmæssigt at anvende på tidspunktet for artiklens offentliggørelse i september 2017, hvor Sagsøger 1 afventede landsrettens afgørelse om konkurskarantæne samt var tiltalt i en straffesag. Dog finder nævnet, at udsagnet i den sammenhæng det er anvendt i billedteksten, samlet set fremstår som Sagsøgte P/S' vurdering og ikke giver indtryk af, at Sagsøger 1 har handlet ulovligt, men nærmere at han har handlet ”*på kanten af reglerne*”. På denne baggrund finder nævnet ikke tilstrækkelig grundlag for at udtale kritik af udsagnet. Pressenævnet har dog noteret sig, at Sagsøgte P/S har tilkendegivet at ville slette udsagnet fra artiklen.

- *YouTube-videoen*

Sagsøger 1 har klaget over, at YouTube-videoen ”*Forstå konkurs-rytteri: Sagsøger 1-modellen*” krænker hans privatliv ved at anvende hans navn, ligesom faktuelle oplysninger af betydning for, hvordan han i realiteten gennemfører sine virksomhedsoverdragelser, mangler. Han har yderligere klaget over manglende forelæggelse og manglende berigtigelse.

...

Pressenævnet finder dog, at indholdet i videoen, herunder overskriften ”*Forstå konkurs-rytteri: Sagsøger 1-modellen*” kunne være krænkende eller skadelige for Sagsøger 1, der på tidspunktet for videoens offentliggørelse afventede landsrettens afgørelse i hans kæresag vedrørende hans pålagte konkurskarantæner, samt at han var tiltalt i en straffesag relateret til hans forretningsmodel. Sagsøgte P/S burde derfor have indhentet en kommentar fra Sagsøger 1 inden offentliggørelsen af YouTube-videoen, så hans kommentarer kunne have været bragt i sammenhæng med beskyldningerne. Det gør i den relation ikke nogen forskel, at Sagsøger 1's kommentarer til sagen generelt blev bragt et par dage senere. Nævnet udtaler derfor kritik af Sagsøgte P/S.

- *Citatet ”I kan ikke røre mig”*

Sagsøger 1 har klaget over, at han er fejl citeret i citatet ”I kan ikke røre mig”.

...

Efter en samlet vurdering finder Pressenævnet, at Sagsøger 1's gentagne svar ”ingenting”, samt hans udtalelse ”*Min virksomhed kører videre, uanset om jeg bliver idømt bøde eller fængsel.*” ikke kan give fuldt tilstrækkelig dækning for at samle hans udtalelser i det konstruerede citat ”*I kan ikke røre mig*”. Pressenævnet finder således, at det konstruerede citat må betragtes som et nyt sprogligt og mere provokerende udsagn, frem for redigering af hans faktiske udtalelser.

Det konstruerede citat er anvendt i overskriften og som mellemrubrik i henholds-vis artiklen ”*Konkurskongen: ”I kan ikke røre mig”*” og artiklen ”*Det sagde konkurskongen*”. På baggrund af Sagsøger 1 udtalelser i artiklerne, finder Pressenævnet, at overskriften og mellemrubrikken ikke har tilstrækkelig dækning i artiklerne.

Pressenævnet udtaler derfor kritik Sagsøgte P/S.

...

Anonymisering og sletning (punkt B.8)

Sagsøger 1 har anmodet om, at Sagsøgte P/S fjerner hans navn fra YouTube-videoen ”*Forstå Konkursrytteri -Sagsøger 1-modellen*”, og at videoen helt fjernes, såfremt den ikke berigtiges således, at det fremgår, at der udarbejdes en fagkyndig vurderingsrapport og en juridisk overdragelse til ”*On-going priser*”. Han har yderligere anmodet om, at citatet ”*I kan ikke røre mig*” fjernes fra artiklerne ”*Konkurskongen: ”I kan ikke røre mig”*” og ”*Det sagde konkurskongen*” bragt henholdsvis den 18. og 19. september 2017.

...

Pressenævnet finder, at YouTube-videoen, der beskriver Sagsøger 1's forretningsmodel og som i overskriften betegnes som ”*konkursrytteri*” må anses for særligt belastende for Sagsøger 1, særligt i lyset af, at Københavns Byret den 3. januar 2018 kendte ham skyldig i groft momsvig og overtrædelse af bogføringsloven. Under hensyn til, at nævnet hverken udtaler kritik af Sagsøgte P/S for at anvende Sagsøger 1's navn i videoen eller af selve indholdet i YouTube-videoen, finder nævnet heller ikke anledning til at udtale kritik af, at Sagsøgte P/S skulle have imødekommet anmodningen om at slette Sagsøger 1's navn fra videoen eller helt at fjerne videoen.

Nævnet finder imidlertid som ovenfor anført, at det konstruerede citat ”*I kan ikke røre mig*” er i strid med god presseskik. Citatet må i sammenhængen anses for særligt belastende for Sagsøger 1's omdømme, ligesom citatet allerede på tidspunktet for artiklernes offentliggørelse manglede dækning i Sagsøger 1's faktiske udtalelser. Pressenævnet udtaler derfor kritik af, at Sagsøgte P/S ikke imødekom Sagsøger 1's anmodning om at fjerne citatet fra de påklagede artikler.

...

Genmæle

...

Under henvisning til det ovenfor anførte under god presseskik vedrørende det konstruerede citat ”*I kan ikke røre mig*” finder nævnet, at citatet giver et forkert indtryk af, at Sagsøger 1 skulle have udtalt sig sådan. Da det konstruerede citat er egnet til at påføre Sagsøger 1 økonomisk eller anden skade af betydning, er han berettiget til at få bragt et genmæle, som er indeholdt i nedenstående offentliggørelsestekst.

Offentliggørelse af nævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Sagsøgte P/S at offentliggøre nævnets kendelse i den løbende nyhedsstrøm på de hjemmesider, hvor artikler med den kritiserede omtale har været bragt med følgende tekst til en illustration af nævnets logo:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Sagsøgte P/S

[underrubrik]

Sagsøgte P/S får kritik for manglende forelæggelse af YouTube-videoen ”*Forstå Konkursrytteri - Sagsøger 1-modellen*” og Sagsøger 1 får ret til genmæle for fejlцитat.

[tekst]

Sagsøgte P/S omtalte i september 2017 konkursrytteri og i den forbindelse bragte Sagsøgte P/S en YouTube-video, hvor en forretningsmodel blev navngivet efter Sagsøger 1. Forretningsmodellen beskrev, hvordan Sagsøger 1 har drevet forretning på at overtage nødlidende virksomheder, der efterfølgende er gået konkurs.

Sagsøger 1 har klaget til Pressenævnet over Sagsøgte P/S' beskrivelse af forretningsmodellen, som, ifølge ham, mangler en beskrivelse af, at der ”udarbejdes en fagkyndig vurderingsrapport og en juridisk overdragelse til ”On-going priser”. Pressenævnet finder, at indholdet af YouTube-videoen må anses for retvisende, men at oplysningerne i videoen, herunder overskriften ”*Forstå konkurs-rytteri: Sagsøger 1-modellen*” kunne være krænkende eller skadelige for Sagsøger 1, der på tidspunktet for videoens offentliggørelse blandt andet var tiltalt i en straffesag relateret til den beskrevne forretningsmodel. Sagsøgte P/S burde derfor have indhentet en kommentar fra Sagsøger 1 inden offentliggørelsen, så hans kommentarer kunne have været bragt i sammenhæng med beskyldningerne.

Pressenævnet har derfor udtalt kritik af Sagsøgte P/S.

I to artikler blev Sagsøger 1 i rubrikken og underrubrikken citeret for at have udtalt ”*I kan ikke røre mig*” i relation til omtale af verserende retssager imod ham. Sagsøger 1 har ikke udtalt sig sådan. Det konstruerede citat må betragtes som et nyt sprogligt og mere provokerende udsagn end det, Sagsøger 1 faktisk har udtalt. Pressenævnet har derfor udtalt kritik af det konstruerede citat og af, at Sagsøgte P/S ikke fjernede citatet, da Sagsøger 1 anmodede herom. Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på: pressenaevnet.dk”
...”

Det er oplyst, at Sagsøgte P/S har opfyldt kendelsens bestemmelser om offentliggørelse.

Den 15. maj 2018 afsagde Pressenævnet kendelse vedrørende den klage Sagsøger 2 havde indgivet mod Sagsøgte P/S. I kendelsen var bl.a. an-ført følgende:

”...

God presseskik

Sagsøger 2 har klaget over, at artiklen krænker hans privatliv, og at overskrif-ten ”*Konkurskongens topstråmand er politiassistent*” er misvisende.

Offentliggørelse af private oplysninger

Sagsøger 2 har klaget over, at artiklen har krænket hans privatliv ved at inde-holde personoplysninger om hans daglige beskæftigelse samt bringe et privat po-rtrætbillede hentet fra hans Facebook-profil, der er en lukket profil med begræn-set tilgængelighed.

Sagsøgte P/S finder, at omtalen af Sagsøger 2 er af almen interesse, for-di han er direktør i sin bror, Sagsøger 1's, virksomhed, der blandt andet har afviklet konkurstruede virksomheder. Sagsøgte P/S har yderligere anført, at Sagsøger 2's Facebook-profil er en åben profil, hvorfor det ikke er i strid med god presseskik at bringe billedet.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig påtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Af artiklen fremgår følgende:

”Men i toppen af kranssekagen er Holdingselskab S.M.B.A., som Sagsøger 1 driver sine forretninger igennem. Firmaet er ejet er hans børn på ni og 11 år, og direktøren er Sagsøger 1's bror, Sagsøger 2.

Dermed er Sagsøger 2 en nøglefigur i forhold til at holde Sagsøger 1 model i gang.

Samtidig med at Sagsøger 2 er stråmand for sin bror, er han ansat som politiassistent ved Politiet.

-Han har i realiteten ikke noget med mine firmaer at gøre. Han skriver bare under på regnskaber.

Selskabet er ledet af mig, har Sagsøger 1 sagt om sin bror.”

Pressenævnet finder, at omtale af virksomhed, der driver forretning på at overtage nødlidende virksomheder, der efterfølgende ender med at gå konkurs, har offentlig interesse. Det samme gør sig gældende i forhold til personer, der har en ledende rolle såsom direktør i en sådan virksomhed. På baggrund af Sagsøger 1's udsagn om sin bror Sagsøger 2's funktion i Holdingselskab S.M.B.A., som ikke er bestridt af Sagsøger 2, samt oplysningerne fra CVR-registret, hvoraf det fremgår, at Sagsøger 2 er direktør i Holdingselskab S.M.B.A., finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at Sagsøger 2's privatliv skulle være krænkede ved, at Sagsøgte P/S nævner ham ved navns nævnelse, og i den forbindelse omtaler hans hovederhverv som politiassistent.

Det er Pressenævnets opfattelse, at oplysninger, der kan hentes fra en ”åben ” Facebook-profil, er at betragte som offentligt tilgængelige, dog kan der være tale om et brud på de presseetiske regler, hvis et privat billede tages fra en åben profil, men anvendes i en sammenhæng, der kan være krænkende. Oplysninger på lukkede profiler (med begrænset tilgængelighed) er derimod som udgangspunkt forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til profilen. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra den lukkede profil har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til indehaveren af profilen.

Ifølge Folketingets Ombudsmands udtalelse af 9. november 2011 kan materiale på profiler med begrænset adgang i nogle tilfælde sidestilles med offentligt tilgængeligt materiale, hvis profilen har et meget stort antal ”venner ” tilknyttet, uden profilindehaveren har et personligt kendskab hertil.

Parterne er ikke enige om, hvorvidt Sagsøger 2's Facebook-profil var ”åben ” eller ”lukket ” (med begrænset adgang) på tidspunktet for Sagsøgte P/S indhentelse af billedet af Sagsøger 2 og Sagsøger 1. Pressenævnet finder, at billedets indhold ikke kan betragtes som krænkende for Sagsøger 2, da billedet alene er et portrætbillede af de to brødre med en blå himmel som baggrund. Uanset opsætningen af Sagsøger 2's Facebook-profil finder nævnet, at omtalen som anført ovenfor er af offentlig interesse. Efter en samlet vurdering finder nævnet ikke tilstrækkelig grundlag for at fastslå, at Sagsøgte P/S har krænkede Sagsøger 2's privatliv ved at bringe billedet. Nævnet udtaler således ikke kritik.

Overskriften

Sagsøger 2 har klaget over, at overskriften ”*Konkurskongens topstråmand er politiassistent*” er misvisende.

...

Af CVR-registret og artiklen fremgår det, at Sagsøger 2 er direktør i virksomheden Holdingselskab S.M.B.A. Pressenævnet lægger til grund, at det var fra den-ne virksomhed, at Sagsøger 1 på tidspunktet for artiklernes offentliggørelse drev sin forretning. Sagsøger 1's og Sagsøger 2's kommentarer om Sagsøger 2's rolle i virksomheden fremgår i artiklen, hvor Sagsøger 1 udtaler således:

”-Han har i realiteten ikke noget med mine firmaer at gøre. Han skriver bare under på regnskaber.

Selskabet er ledet af mig, har Sagsøger 1 sagt om sin bror.”

Pressenævnet finder på denne baggrund, at overskriften, herunder udsagnet ”*topstråmand*”, ikke er misvisende, og at overskriften har dækning i artiklen. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af overskriften, som ikke er uden faktisk grundlag.

Sletning (punkt B.8)

...

Pressenævnets finder, at omtalen af Sagsøger 2's rolle i sin bror Sagsøger 1's virksomhed, der har drevet forretning på at overtage nødlidende virksomheder, hvorefter disse er gået konkurs, må anses for særligt belastende for Sagsøger 2. Dette skal særligt ses i lyset af Sagsøger 2's hverv som politiassistent og den omstændighed, at Sagsøger 1 den 3. januar 2018 blev kendt skyldig i overtrædelse af blandt andet bogføringsloven af Københavns Byret. Det fremgår af Sagsøgte P/S' omtale, hvordan Sagsøger 2 er tilknyttet sin brors virksomhed, ligesom både Sagsøger 1 og Sagsøger 2's bemærkninger til omtalen fremgår af artiklen. Under hensyn til, at nævnet ikke udtaler kritik af indholdet i artiklen, finder nævnet heller ikke, at Sagsøgte P/S skulle have imødekommet anmodningen om at slette artiklen eller fjerne oplysninger fra denne. Nævnet udtaler derfor heller ikke kritik på dette punkt.

Genmæle

...

Pressenævnet finder, at den indsendte genmæleanmodning ikke vedrører oplysninger af faktisk karakter. Sagsøgte P/S' brug af udsagnet ”*Konkurskongens topstråmand*” må i den konkrete sammenhæng betragtes som en vurdering, som

ikke er uden belæg i de faktiske omstændigheder. Sagsøger 2 er således ikke berettiget til at få bragt et genmæle.

...”

Den 24. april 2019 stadfæstede Højesteret kendelsen fra Østre Landsret om konkurskarantæner.

Af en udskrift af 17. maj 2018 fra Erhvervsstyrelsen fremgår det, at Holdingselskab S.M.B.A. var registreret med adresse i By 1. I følge tegningsreglen kun-ne selskabet tegnes af én direktør, og Sagsøger 2 var registreret som direktør. De reelle ejerforhold var Sagsøger 2 med 50% ejerandele og Sagsøger 1 med 50% ejerandele, som bestod af indirekte besiddelser. Selskabet skifte-de den 22. juni 2016 adresse til Adresse 2 i By 1, som er Sagsøger 1's bopælsadresse. Den 11. oktober 2016 fratrådte Sagsøger 1, og Sagsøger 2 tiltrådte som direktør. Sagsøger 2 var besiddende i By 1.

Forklaringer

Sagsøger 1 har forklaret, at han tidligere har ejet en større koncern, hvor han beskæftigede sig med køb og salg af virksomheder. Koncernen havde en balance på cirka 100 millioner kr. Koncernen gik ned. Han havde i øvrigt haft en karriere i detailhandlen og er autodidakt.

I 2010/2011 startede han den af sagen omhandlede form for virksomhed. Han havde et ønske om at hjælpe virksomhedsejere, der var gået ned med deres virksomhed, således de kunne starte noget nyt op igen.

Når han fik en sag ind, gennemgik han virksomheden for at se, om der var grundlag for going drift. Hvis dette ikke var tilfældet, fik han aktiverne vurderet af en vurderingsmand til going concern priser. På den baggrund blev virksomhedens aktiver solgt til højeste værdi med videre drift for øje. Salget af aktiverne skete oftest til den hidtidige virksomhedsejer, der købte aktiverne ind i et nyt selskab, således driften kunne fortsætte der. Han overtog selv anparter-ne/aktierne i det gamle selskab. Det var således ham selv, der stod som ejer af kapitalandelene i de selskaber, der på denne måde fik aktiver overdraget til den hidtidige ejer i et nyt selskab. Denne model ophørte han med i 2017. Herefter hyrede han nogle venner, der blev sat ind som direktører i de pågældende selskaber. Han deltog i det videre forløb som konsulent. Det indebar bl.a., at han gik med vennerne, der var ansat som direktører, i skifteretten.

Han er ikke dømt for noget i kraft af selve overdragelsesmodellen. Det er korrekt, at han har fået en dom for overtrædelse af momsloven og bogføringslovgivningen. Selve modellen følger fuldt ud selskabsloven.

Det var i 2017, at han begyndte at blive ramt af konkurskarantænesager. Det betød, at han ikke måtte sidde som ansvarlig i anpartselskaber og aktieselskaber. Det var derfor, at han indsatte andre som direktører i de selskaber, han skulle lukke for kunderne. Det drejer sig bl.a. om sagerne, der er omfattet af Sø- og Handelsrettens kendelse af 23. juni 2017 (ekstraktens side 67). Han har tabt 2 sa-ger til Kammeradvokaten. Det var altid en ven eller bekendt, der blev sat ind som direktør i selskaberne. Han gik med i skifteretten som bisidder.

Ved siden af dette har han og hans bror, Sagsøger 2, en virksomhed med in-visteringer i et system, der hedder Produkt. Det drejer sig om et stropsystem til bilindustrien. Sagsøger 2 administrerer patentrettigheder m.v. vedrørende denne aktivitet. Aktiviteten drives i det selskab, der hedder Holdingselskab S.M.B.A.. Det er Sagsøger 2, som er direktør i dette selskab. Holdingselskab S.M.B.A. har intet med kon-kursselskaberne at gøre. Det er udelukkende ham selv, som har med den aktivi-tet at gøre. Holdingselskab S.M.B.A. har aldrig erhvervet nogen ejerandele i de pågælden-de konkursselskaber. Sagsøger 2 har aldrig været indsat som direktør i no-gen af de pågældende konkursselskaber. Baggrunden herfor er, at Sagsøger 2 er poli-timand. Sagsøger 2 skal derfor ikke have noget med disse aktiviteter at gøre.

Han bestrider, at Sagsøger 2 er stråmand. Han har aldrig sagt noget sådant til journa-listerne. Han har tværtimod sagt, at Sagsøger 2 intet havde med aktiviteterne med kon-kursselskaber at gøre. Holdingselskab S.M.B.A. er ejerselskab til andre selskaber, som har med deres Produkt aktiviteter at gøre.

Han blev kontaktet af journalist Adciteret B i august 2017. Han blev spurgt, om han havde lyst til at deltage i et interwiev, der skulle dreje sig om nye regler om konkurskarantæne. Han accepterede at deltage, og interwievet fandt sted på hans kontor. Det er det interwiev som var i avisen den 16. septem-ber 2017 (ekstraktens side 168). Der var overhovedet ingen tale om, hverken før eller under interwivet, at han var konkursrytter. Det blev overhovedet ikke nævnt, at han havde nogen sager af den karakter. Sammen med journalisterne gennemgik han minutløst, hvorledes hans model var. Det blev gennemgået, hvorledes overdragelsen af anparterne i selskaberne fandt sted. Han oplyste herunder journalisterne om, at aktiverne blev vurderet af en vurderingsmand før overdragelse. Ingen af journalisterne talte om konkursrytteri eller noget i den retning.

Han opfatter begrebet konkursrytteri som dækkende for bedrageri, skyldner-svig eller lignende kriminell aktivitet. Han vil gerne understøtte, at han ikke er dømt for konkursrytteri eller lignende. Han er udelukkende dømt for momslo-vsovertrædelser og overtrædelser af bogføringsloven. Han vil gerne understre-ge, at man fortsat havde bogføringsmaterialet i selskaberne. Han er blevet dømt for ikke at have en kopi af materialet. Der er ikke tale om, at bogføringsmateria-

let var bortkommet, forsvundet, brændt, bortskaffet eller lignende. Han har aldrig snydt SKAT i noget med konkursrytteri.

Journalisterne oplyste intet om, at de var i gang med et ”graveprojekt” om konkursrytteri. De sagde ikke noget om, hvad de skulle bruge interviuet til. De præsenterede ham ikke for andre ”konkursryttere” .

Foreholdt artikeloverskriften ”I kan ikke røre mig” (ekstraktens side 175) har han forklaret, at han aldrig har sagt dette til journalisterne. Han forklarede journalisterne om Produkt aktiviteten, som han drev i fællesskab med sin bror og sine børn, ligesom han fortalte om sine egne aktiviteter som konsulent.

I 2011 gik han personligt konkurs. Han kunne derfor ikke stå som ejer af anparterne i Holdingselskab S.M.B.A.. Derfor lod han sine børn stå som ejere. Hverken hans børn, hans bror eller Holdingselskab S.M.B.A. har interesser i hans aktiviteter med konkursselskaberne. Holdingselskab S.M.B.A. ejer interesser i et amerikansk foretagende, som hans børn også er ejere af.

Han tror simpelthen, at journalisterne misforstod tingenes sammenhæng.

Foreholdt citater i artiklen af 18. september 2017 (ekstraktens side 170, 2. til 4. afsnit), har han forklaret, at det er korrekt citeret. Han har svaret som anført på begge spørgsmål. Konkurskarantænerne og tiltalen for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om overtrædelse af bogføringslovgivningen og momslovgivningen betød ingenting for hans forretning.

Foreholdt citaterne i samme artikel (ekstraktens side 171, 6. til 11. afsnit), vedrørende hvem, der reelt drev firmaet, har han forklaret, at det selskab der omtales er Holdingselskab S.M.B.A.. Han er korrekt citeret på dette spørgsmål.

På spørgsmålet om, hvem der reelt var direktør, har han forklaret, at han ikke erindrer, at han på mødet blev spurgt, om Sagsøger 2 var stråmand. Det er hans opfattelse, at Sagsøger 2 ikke var stråmand.

Foreholdt et foto af ham og Sagsøger 2 fra en artikel den 21. september 2017 (ekstraktens side 195) har han forklaret, at det er et portrætfoto, som blev lavet af en fotografer til deres forældres guldbryllup. Fotoet var lavet kort før avisartiklen. Det var Sagsøger 2, som ejede fotoet. Han har ikke selv givet avisen tilladelse til at bruge fotoet.

Foreholdt udtrykket ”Sagsøger 1-modellen” (ekstraktens side 187) har han forklaret, at det er den model, som beskrives i videoen. Journalisterne har dog udeladt det, han understregede som meget vigtigt, nemlig at aktiverne blev vurderet, og pengene for salget af aktiverne gik ind i konkursboet til kurator.

Journalisterne gav ikke nogen oplysning om, at de ville lave en video. Han opdagede det først, da videoen blev offentliggjort. Han er ikke blevet spurgt, om han ville kommentere på det, der vises i videoen. Han har kun givet det ene interview, der førte til den tidligere omtalte artikel. Det er dog korrekt, at journalisterne fulgte ham under straffesagen, og at de også stillede ham spørgsmål i løbet af sagen. Han har dog aldrig udtalt sig om konkursrytteri eller ”Sagsøger 1-modellen” i den sammenhæng. Han har ikke haft noget med bedrageri eller skyldnersvig at gøre.

I dag er han som følge af artiklerne ude for, at der er nogle banker, som ikke tør røre ham. Det samme gør sig gældende for så vidt angår visse revisorer. Han laver stadig det samme arbejde. Han har fået at vide, at det han foretager sig, er fuldt ud lovligt.

Han forstår konkursrytteri således, at det drejer sig om at snyde kreditorerne. Det er journalisternes vurdering, når de betegner hans virksomhed som konkursrytteri. Han synes dog at det er ærgerligt, fordi det ikke er det, han laver. Hans aktiviteter har intet med konkursrytteri at gøre.

Foreholdt udtrykket ”Hovedskurken” i billedteksten til det første foto i artiklen af 16. september 2017 (ekstraktens side 168), har han forklaret, at han ikke af journalisterne blev præsenteret for andre ”skurke”. Begrebet blev overhovedet ikke brugt i forbindelse med interviewet.

Formålet med sagen er, at han vil have avisen til at genoprette hans ære, når de nu har løjet. Det er ikke nok, at Pressenævnet har truffet en afgørelse. Videoen findes stadig på Youtube. Videoen og artiklerne findes endvidere stadig på Sagsøgte P/S' hjemmeside. Avisen har afslået at fjerne eller berigtige videoer og artikler.

Adspurgt af de sagsøgte advokat har han forklaret, at han har lukket mange selskaber. Han får nok 100 henvendelser årligt, som kan blive til en sag. Det er et gennemsnit. Det passer meget godt, at han frem til 2017 havde lukket 600 selskaber. Han var fortsat med sine aktiviteter efter artiklerne. Det vil sige, at han gennemsnitlig har lukket 100 selskaber årligt, også efter artikelserien.

Person 2 er en af de venner, som han indsætter som direktør i selskaberne. Det er Person 2, som opkøber anparterne i de nødlidende selskaber. Det får Person 2 penge for. Når sagen går i skifteretten, deltager han selv som bisidder. Han får selv omkring 25.000 kr. fra virksomhedsejeren for sin bistand. Person 2 får 5.000 kr. Samme dag, som aftalen bliver indgået om assistance, bliver Person 2 direkte ejer af virksomheden. Han står ikke længere selv, som ejer af selskaberne.

Hele aktiviteten er indrettet på, at den hidtidige virksomhedsejer ikke ønsker at stå som konkursramt. Han kan ikke se, at denne aktivitet er kontroversiel eller udtryk for en aggressiv udnyttelse af reglerne. Han ved ikke, om politikerne brugte deres tid forkert, når de udtalte sig om hans virksomhed. Han lytter selvfølgelig til kritik, men han overholder loven.

Han forstår ”konefinten” således, at der er tale om overførsel af aktiver til konen, med henblik på at bringe aktiverne i ly for kreditorerne, inden manden går konkurs. Det er ikke det han gør, når han har sat sine børn ind som ejere af aktierne i selskaber, han har interesser i. Man må da for hans skyld gerne kalde det ”børnefinten”. Børn behøver ikke at skyde penge ind. Hans børn har givet 0 kr. for anparterne. Børnene har fået ejerbeviser.

Den 3. januar 2018 ændrede han sin hidtidige praksis med hensyn til opbevaring af bilag fra selskaberne, således han selv opbevarede bilagene. Baggrunden var, at han fik dom for overtrædelse af bogføringsloven. Det er korrekt, at han ikke ankede dommen. Han undlod at anke dommen, fordi han ikke havde brug for mere medieomtale af sin virksomhed. Han accepterede dommens resultat.

Det var i august 2017, at han fik en sms fra Adciteret B. Han mener, at det først var på mødet, at Adciteret B talte om, at der var kritik af hans forretningsmetoder. Mødet blev afholdt mellem ham, Adciteret B og Adciteret A. Mødet varede ca. 2½ time.

Journalisternes spørgsmål om betydningen af konkurskarantæner og tiltalen for overtrædelse af moms- og bogføringslovgivningen (ekstraktens side 170), besvarede han med ”ingenting”, fordi det netop ikke havde nogen indflydelse på hans forretning. Det har det fortsat ikke. I øvrigt var det først i april 2019, at han endeligt blev dømt.

På spørgsmålene om, hvem der reelt var direktør i selskabet (ekstraktens side 171) sagde han til journalisterne, at Sagsøger 2 var registreret som direktør i selskabet, men at Sagsøger 2 ikke havde med konkurs og rekonstruktion at gøre. Sagsøger 2 er stadig direktør for Holdingselskab S.M.B.A., og han tager sig selv af kunderne.

I 2016 og 2017 gik hans honorarer på 25.000 kr. pr. konkurssag ind i Holdingselskab S.M.B.A.. De brugte en ekstern bogholder i Holdingselskab S.M.B.A.. Bogholderen orienterede også Sagsøger 2 med kopier af bogføring m.v. Sagsøger 2 havde intet med selve sagsbehandlingen at gøre. Sagsøger 2 skrev under på regnskaber. Det var revisoren, som gennemgik regnskaberne med Sagsøger 2. Under interviewet spurgte Adciteret A ham om, hvorvidt han kunne eje noget. Det var i den forbindelse, han forklarede det med Sagsøger 2 og børnene. Han sagde samtidig til journalisterne, at Sagsøger 2 og børnene intet havde at gøre med konkurssagerne.

Foreholdt at domstolene nu i 3 instanser har beskrevet hans virksomhedsledelse som groft uforsvarlig, har han forklaret, at han ikke er enig i denne konklusion, men at han har accepteret afgørelserne.

De honorarer på 25.000 kr., han modtog, dækkede ikke kun, at selskabet blev overtaget. Honoraret dækkede over hans rådgivning, og derefter bistand til overdragelse og lukning af selskabet.

Han fik rettighederne til Produkt i 2016. På mødet med journalisterne talte de ikke nærmere om dette. Interviewet drejede sig om konkursaktiviteterne. Produkt var ikke emnet for interviewet. Derfor omtalte han det ikke, men han viste produktet til journalisterne.

Han rådede sin bror, Sagsøger 2, til ikke at udtale sig til medierne.

Han ser sådan på det, at SKAT allerede havde lidt tabet, når virksomhedsejeren kom til ham. Der var derfor ikke noget at "tørre af" på SKAT. Det var meget forskelligt fra sag til sag, hvad SKAT tabte. Han kan ikke nævne et samlet beløb. Han mener dog ikke, at der er tale om mange millioner. Der er ikke noget, som man kan komme efter ham med. Han har holdt sig inden for loven. Det var også derfor, at han svarede, at sagerne mod ham ikke havde indflydelse på hans fortsatte forretning.

Han er ikke enig i, at modellen var lagt an på, at det var SKAT, som skulle gå ind og få erklæret et selskab konkurs og dermed betale sikkerheden for omkostningerne ved konkursen på 40.000 kr. Det blev dog sådan i mange af sagerne, når de opdagede, at han var inde over. I nogle af selskaberne var det andre kreditorer, som fik selskabet erklæret konkurs. Han vil tro, at Kammeradvokaten på vegne af myndighederne har begæret konkurs i omkring 100 sager. Det er rigtigt, at hvis han selv skulle have begæret et selskab konkurs, så skulle han selv have stillet sikkerheden på de 40.000 kr.

Sagsøger 2 har forklaret, at han har været politimand siden 1999. Han arbejder fortsat i politiet. Siden medio 2016 har han også haft erhvervsaktivitet ved siden af sit arbejde i politiet.

Hans bror, Sagsøger 1, og en ved navn Person 3, udviklede et system med sugeskopper og stropper til bilindustrien. Det blev kaldt Produkt. De fik det også fremstillet. Systemet skulle sælges til bilindustrien. Han blev medejer i 2016. Han havde oparbejdet noget overarbejde, og kunne derfor gå ind i det. Han blev medejer med 50 %, og han blev registreret som direktør. Der har været 3 datterselskaber under Holdingselskab S.M.B.A.. Et patentselskab, et produktionsselskab og et distributionsselskab. Han var også direktør i datterselskaberne. Han havde intet at gøre med Sagsøger 1's andre konsulentaktiviteter. I Holdingselskab S.M.B.A.

var der 2 ben. Det ene ben var Produkt aktiviteten, og det andet ben var Sagsøger 1's konsulentvirksomhed. Begge aktiviteter lå i Holdingselskab S.M.B.A.. Han havde dog kun med Produkt at gøre. De havde fået nogle rettigheder gennem Black og Decker. De har været i USA for at lave aftaler med kunder. De har også været i Hong Kong og Tyskland på messer. Det havde intet at gøre med Sagsøger 1's konsulentvirksomhed.

Han fik en henvendelse fra journalist Adciteret B. Denne ville høre om Sagsøger 1's virksomhed. Han afviste først at udtale sig. Det sluttede med sms-korrespondancen. Han modtog ikke andre henvendelser fra journalisterne.

Foreholdt fotoet fra artiklen af 21. september 2017 (ekstraktens side 195) har han forklaret, at fotoet stammer fra hans facebookprofil. Han husker ikke, hvornår han har lagt det på facebookprofilen. Han har en lukket profil. Man skal være venner med ham for at kunne se fotos. Det var et privat foto. Det blev lavet af en fotograf i forbindelse med deres forældres guldbryllup. Hans profil er ikke åben. Den er kun begrænset åben. Han har ikke givet tilladelse til brug af fotoet. Han synes, at det er groft krænkende, at avisen har brugt fotoet. Han blev me-get overrasket, da fotoet kom i avisen.

Foreholdt udtrykket ”topstråmand” fra artiklen (ekstraktens side 195) har han forklaret, at han ikke kan huske, hvad der stod i Adciteret B's sms. Der er ingen, der har præsenteret ham for den ”titel”. Det må være journalisternes egen vurdering. Det er hans opfattelse, at man med udtrykket antyder, at han er kriminel eller begår ulovligheder. Hans omdømme er blevet belastet.

Journalisterne henvendte sig også til hans arbejdsgiver, Politiet. Han blev udsat for en intern undersøgelse gennem 1½ år. Han blev efterforsket for øko-nomisk kriminalitet, men blev rensat. Omtalen og undersøgelsen har endvidere betydet, at han blev ”blacklistet” karrieremæssigt. Han kunne ikke komme i betragtning til andre stillinger, som han ønskede at søge. Kollegerne stillede spørgsmål til ham. Det gjorde ondt på ham og var meget belastende.

Politiets revisor undersøgte forretningsmodellen og sagde, at der ikke var noget ulovligt i det.

Foreholdt det beskårne foto i artiklen af 22. september 2017 (ekstrakt nr. 2, side 53 – bilag A) har han forklaret, at han aldrig har givet tilladelse til beskæring af fotoet eller brug af det i avisen. Foreholdt avisens overskrift om, at Sagsøger 1 ”får hjælp af sin bror til at omgå reglerne” har han forklaret, at han aldrig er blevet foreholdt eller præsenteret for denne beskrivelse fra nogen af journalisterne.

Foreholdt en politianmeldelse af 5. november 2017 til Sydøstjyllands Politi, Horsens (ekstrakt nr. 2, side 79 – bilag 4) har han forklaret, at det er rigtigt, at han indgav en politianmeldelse mod Sagsøgte P/S for overtrædelse af straffe-lovens § 264 d. Han havde fået tilbud fra avisen om billedvederlag på 2x 750 kr. Dette afviste han. Han gav endvidere denne oplysning til politiet. Sagen røg til Sydøstjyllands Politi. Sagen blev henlagt. Han har klaget til statsadvokaten. Statsadvokaten har godkendt Sydøstjyllands Politis afgørelse. Statsadvokaten sagde, at det var en injuriersag.

Adspurgt af de sagsøgtes advokat har han forklaret, at han købte 50 % af anparterne i Holdingselskab S.M.B.A. i 2016. Han betalte ikke noget for andelen. Han fik ejerandelen til gengæld for det arbejde, han skulle lægge i selskabet. Der blev ikke erlagt en købesum. Han husker ikke, om der blev lavet en købekontrakt vedrørende anparterne. Han ved ikke, hvad værdien var af Holdingselskab S.M.B.A.. Det var Sagsøger 1, som lavede registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Han blev di-rektør i Holdingselskab S.M.B.A. og Virksomhed.

Det er rigtigt, at Sagsøger 1's konsulentaktivitet også lå i selskabet, hvor han var di-rektør. Sagsøger 1 kunne være direktør på dette tidspunkt. Han var arbejdsgiver udadtil. Han har ikke orienteret og skulle heller ikke orientere Politiet. Han har heller ikke senere orienteret Politiet om sin rolle i selskabet. Han kendte godt til Sagsøger 1's straffesag. Han mener, at han har set anklageskriftet på et tids-punkt. Det havde ikke noget med straffesagen at gøre, at han kom ind i Holdingselskab S.M.B.A. som medejer og direktør. Hans ansættelse i politiet var en fuldtidsstilling. Han kender godt tjenestemandslovens § 10.

Han mener, at Pressenævnets konklusioner er forkerte. Han kan ikke forholde sig til det. Fotoet var ikke hentet på lovlig vis. Det bekræftes også af, at Sagsøgte P/S har tilbudt vederlag. Billedet blev brugt i en krænkende sam-menhæng. Han ejer billedet. Det er rigtigt, at billedet er taget af en professionel fotograf. Det blev taget i 2016. Politiet undersøgte hans forhold. Der var en revisor ansat i afdelingen for økonomisk kriminalitet. Han har ikke været til af-høring. Han har ikke været sigtet. Det var en af hans ledere, der talte over sig. Det var på den måde, han fandt ud af, at hans forhold blev undersøgt. Han husker ikke mødet, hvor han fandt ud af det.

Han ønskede ikke at tale med journalisterne. Han har svaret Adciteret B på sms. Han har ingen kommentar til, hvorfor han blev ansat i selskabet.

Det er korrekt, at nettoindtægterne fra Sagsøger 1's konsulentarbejde gik ind i Holdingselskab S.M.B.A. i 2016 og 2017. Det er rigtigt, at han som direktør var ansvarlig for sel-skabets samlede virksomhed, men han interesserede sig ikke for den del, som bestod af Sagsøger 1's konsulentaktivitet. Han interesserede sig kun for den del af aktiviteterne, som drejede sig om Virksomhed.

Sagsøgte har forklaret, at han blev uddannet journalist i 1985. Han fik sit første ledelsesjob kort efter. Han har haft ledelsesjob i mediebran-chen siden da. I 2010 var han ansvarshavende chefredaktør og direktør på Nyhedsmedie. I forbindelse med fusion i 2015 blev de til Sagsøgte P/S. Avis er en af Sagsøgte P/S' udgivelser. Det var Person 4, som var ansvarshavende for Avis frem til 1. oktober 2017. Fra 1. oktober 2017 var det ham selv, der var ansvarshavende for alle Sagsøgte P/S' udgivelser.

Han vidste ikke, at der ville blive bragt artikler med Sagsøger 2. Det fik han først at vide, da artiklerne var offentliggjort. Han har ikke set det omhandlede foto. Han kendte slet ikke til eksistensen af Sagsøger 2.

Han har ikke været inde over konkrete artiklers tilblivelse for så vidt angår Sagsøger 1. Han var med til at beslutte overordnet, at man ville køre en artikelserie om konkurskarantæne. Dette var oppe i ledelsesgruppen. Man anså det for et samfundsvæsentligt problem, som man ville lave et projekt på. Det blev besluttet at køre en serie på tværs af medierne.

Person 1 var og er chefredaktør for Avis. Det var Person 1, som havde det redaktionelle ansvar. Journalisterne på Avis har ikke forelagt noget konkret for ham. Dette er helt sædvanligt. Med det omfang deres samlede virksomhed har, kan han ikke være inde over alle artikelserialer. Det er derfor, at der er chefredaktører for de enkelte dagblade. Han har ikke haft noget at gøre med valget af de udsagn, der er anvendt om Sagsøger 1 og Sagsøger 2.

Det er hans opfattelse, at der var tale om kritisk og undersøgende journalistik, som var væsentlig for offentligheden at blive bekendt med. Han synes, at artiklerne er solidt underbygget fagligt. Emnet var relevant og havde politisk bevågenhed.

Adspurgt af sagsøgernes advokat har han forklaret, at det er rigtigt, at artiklerne også var med til at give den politiske bevågenhed.

Foreholdt beskrivelsen i billedteksten til første foto i artiklen af 16. september 2017 (ekstraktens side 168) ”vi er i gang med et større graveprojekt” har han forklaret, at det egentlig var Viborg-redaktionen, som syntes, at det var et godt emne at tage fat på. Som han har forstået det, havde der været sager, der var kørt ligesom Sagsøger 1's sager. Der var tale om samme model dog med andre aktører. De vurderede, at det var samfundsmæssigt væsentligt, når det forekom, at SKAT mistede penge som følge af aktiviteterne.

Han har læst formuleringerne i artiklen. Han var ikke inde over formuleringerne, før det blev bragt i avisen. Han var ikke inde over den praktiske tilrettelæggelse af projektet. Han kan bekræfte, at han har ”nikket ja” til ønsket om, at man kunne gå i gang med projektet. I den forstand er artikelserien lavet med hans vidende.

Han synes, at artiklerne er i orden. Efter hans opfattelse er konkursrytteri en ”folkelig” betegnelse for en aktivitet, hvor folk arbejder med nødlidende selskaber, der går konkurs på en for ejerne så lempelig måde som muligt, og at dette sker gentagne gange. Hvis afviklingen er i orden, også for kreditorerne, så er der nok ikke tale om konkursrytteri.

Avisen satte sig for at undersøge fænomenet. Han havde ikke med artiklerne at gøre. Han kunne jo selvfølgelig læse i avisen, at man brugte begrebet konkursrytteri.

Det forekommer, at avisen bruger fotos, der hentes på internettet. Han ved ikke, om Sagsøger 2's profil på Facebook var åben. Det er avisens advokat, som har rådet dem til at betale fotovederlag.

Foreholdt overskriften i artiklen af 18. september 2017 ”Konkurskongen: I kan ikke røre mig” (ekstraktens side 169) har han forklaret, at avisen normalt ikke arbejder med citater, som ikke er rigtige. Almindeligvis gengiver man ikke ordrette citater i overskrifter. Nogle gange sammenskrives essensen af kildens oplysninger. Det er det, som er tilfældet i denne sag. Der er et journalistik frirum med hensyn til at få tingene til at give mening.

Adspurgt af egen advokat har han forklaret, at journalistik drejer sig om at vælge til eller fra. Et interview over 2½ time må nødvendigvis redigeres og noget vælges til og fra.

Adciteret C har forklaret, at han er uddannet journalist. Han arbejdede på Dagblad 1 i perioden 2011 til 2018. I forbindelse med sit arbejde læste han Statstidende, og her konstaterede han, at der var en masse selskaber med et tal som navn og samme adresse, som blev erklæret konkurs. Han fandt frem til direktøren, der var en person ved navn Person 5. Han fandt frem til, at denne Person 5 stod som direktør for mere end 100 selskaber med samme adresse. Han talte med skifteretten, som oplyste, at det var noget forholdsvis nyt, at der i mange sager dukkede nyregistrerede direktører op i skifteretten, som ikke kunne give nogen relevante oplysninger om selskabet. Han konstaterede gennem sine undersøgelser, at Sagsøger 1, ifølge selskabernes regnskaber, optrådte som dirigent på generalforsamlinger i selskaberne. Han aftalte herefter med sin redaktør, at de lavede en grundresearch, som de sendte til Avis. I begyndelsen af august var der et møde med Person 1 fra Avis

. Det blev aftalt, at en tværedaktionel gruppe skulle nedsættes for at af-dække fænomenet med de mange konkursselskaber. Avis havde bedre ressourcer end Dagblad 1. Person 6 og Person 7 var med i mødet. Beslutningen blev, at han selv, Adciteret A og en kollega fra Odense skulle deltage. Det blev Adciteret B.

Han var ikke med til at interviewe Sagsøger 1 i By 1. Det var Adciteret A og Adciteret B, der tog interviewet. Han havde en mere tilbage-trukket rolle i artiklerne. Han fik oplysningerne fra kollegerne om interviewet og om Sagsøger 1. Hele projektet drejede sig om, at konkursskarantæner ik-ke havde den ønskede effekt på grund af trafikken med indsættelse af strå-mænd.

Foreholdt de citerede svar fra Sagsøger 1 på kollegernes spørgsmål i inter-viewet, herunder "I kan ikke røre mig" og øvrige citater, har han forklaret, at han fik oplyst af kollegerne, at Sagsøger 1 virkede tilbagelænet og meget selvsikker under interviewet. Sagsøger 1 var en god kilde, som løftede slø-ret for meget af det, de gerne ville have frem i forbindelse med projektet. Oplys-ningerne om ejerforholdene i Holdingselskab S.M.B.A. med Sagsøger 2 og Sagsøger 1's børn, var ikke noget, han fandt ud af. Det dukkede op i deres re-search.

Udtrykkene konkurskongen m.v. var genre angivelser. Konkursrytteri var en angivelse af, hvilket felt det var, man skrev om. Han mener, at det var rimeligt at skrive konkurskonge og konkursrytter på baggrund af de 600 selskaber, som Sagsøger 1 havde stået for i forbindelse med konkurs. Han har ikke formu-leret udtrykket "Hovedskurk" . Efter hans opfattelse er hovedskurk også en genrebetegnelse. Man kan selvfølgelig diskutere, om det er lidt for kulørt. Det indgik også i deres vurdering af Sagsøger 1, at der kørte en straffesag mod Familienavn.

Adspurgt af sagsøgernes advokat har han forklaret, at formålet med interviewet var, at Sagsøger 1 skulle forklare om sin fremgangsmåde i forbindelse med lukning af selskaberne. Ifølge deres research var Sagsøger 1 den første, som havde "fintunet" modellen til en slags virksomhedsbrand. Formålet med artikelserien var at på-pege, at reglerne om konkursskarantæne ikke virkede, samt at beskrive den reg-ning, der efterfølgende lå til kreditorerne. Karantænereglernes formål var at dæmme op mod konkursryttere og personer, som spekulerede i reglerne. I ind-ledningen var interessen rettet mod at beskrive, de oprindelige ejeres mulighed for at undgå karantæne. Sagsøger 1 blev interessant, fordi han fortalte vil-ligt om, hvordan man kunne tilrettelægge tingene. Udtrykkene "Konkurskon-ge" og "Konkursrytter" m.v. var genrebestemte og skulle klargøre for læserne, hvad det handlede om. Man ville beskrive de roller, som de forskellige aktører

havde i forbindelse med denne fremgangsmåde. Man ville belyse, hvordan folk slap nemmere ud af en konkurs.

Udtrykket ”Hovedskurk” er et vurderende udtryk. Det var ikke for at angive, at der var noget strafbart. Det var for at vise, hvilket miljø man var i. Den omstændighed, at der verserede en straffesag mod Sagsøger 1, indgik i deres opfattelse af hele set-uppet. Deres kilder, som var skifteretter, kuratorer m.m., beskrev den model, Sagsøger 1 anvendte, som værende problematisk og på kanten af reglerne. Dette ville de anskueliggøre for læserne.

Efter hans opfattelse består en stråmandskonstruktion i, at man indsætter en person i ledelsen, som ikke har evne og viden til at drive selskabet. F.eks. en person, som den Person 5, han først stødte på, der ikke kunne svare på noget vedrørende selskaberne, og ikke var i besiddelse af selskabernes bogføring og dokumenter. I projektet så de også på SKAT og SKATs manglende kontrol, før selskaberne endte i skifteretten. Han husker ikke, om han hørte om Sagsøger 1's idé om at lade SKAT begære konkursen og dermed betale sikkerhedsstillelsen. Person 5 var én af stråmændene. Der var mange andre.

Sagsøger 2 sad i det for Sagsøger 1 vigtigste selskab. Derfor brugte de udtrykket ”Topstråmand” i forhold til Sagsøger 2. Det skal nok passe, at Sagsøger 2 ikke blev indsat i nogle af de konkursramte selskaber. De nævnte Sagsøger 2's arbejde som politiassistent i forbindelse med hans rolle i Sagsøger 1's selskabskonstruktion. Det gjorde de fordi, at der kan kræves mere af politifolk. Sagsøger 2 var den vigtigste stråmand, da han var direktør i det selskab, som Sagsøger 1 levede af.

Adciteret A har forklaret, at han blev uddannet journalist i 2009. Han arbejdede i Viborg. I dag er han på Dagblad 2. Han dækkede Region Midtjylland.

Han blev inddraget i projektet efter fasen med grundresearch var overstået. Det blev besluttet, at de skulle grave ned i området med konkurskarantæner. Det var chefredaktøren, Person 7, som gav ham besked herom. Han, Adciteret C og Adciteret B blev sat på projektet. Avis kom med ind i projektet, da man skønnede, at det var en sag af bred samfundsmæssig interesse. Han kendte ikke Adciteret B, men fik at vide, at Adciteret B var en fagligt tung journalist. Person 6, som var redaktør på Avis, var den, han havde mest med at gøre. I researchen var der dukket en person ved navn Person 5 op. De kunne konstatere, at en masse selskaber var blevet lagt i graven af Person 5. Af lederen af Skifteretten i Viborg fik de oplyst, at man havde meget svært ved at få et overblik over de pågældende selskaber. Advokat, der var en af de faste kuratorer ved Retten i Viborg, havde fået alle disse sager af skifteretten. Han mener, at det var i den forbindelse, at Sagsøger 1's

navn dukkede op. Sagsøger 1 fremstod som den, der havde sat det hele i system. Advokat B var meget kritisk. Det var hans opfattelse, at formålet med hele konstruktionen var at lægge et slør ud over, hvem der havde kørt virksomhederne ned, indtil SKAT opdagede det og begærede sel-skaberne konkurs. Advokaten B tog tågen på Sagsøger 1. De var inde og kigge på Sagsøger 1's hjemmeside for at se, hvad han tilbød kunderne. De talte og-så med Kammeradvokaten. Der havde man også et meget kritisk syn på model-len. Opfattelsen var, at det var sat i system.

Advokaten B aftalte interviewet i By 1 med Sagsøger 1. Han vil da tro, at Sagsøger 1 vidste, at de også havde kritiske spørgsmål. Dette blev gjort klart for Sagsøger 1 ved indledningen af interviewet. Advokaten B sendte ham på forhånd de spørgsmål, der skulle stilles til Sagsøger 1. Mødet med Sagsøger 1 varede fra kl. 10 til ca. kl. 13. De fik et stykke smørbrød ved 11-tiden. De har ik-ke ført Sagsøger 1 bag lyset. De var meget kritiske. Det var deres rolle. De gjorde Sagsøger 1 klart, at myndighederne fandt modellen kontroversiel. Han opfattede Sagsøger 1 som forbløffende åben om sin model, hvor der blev indsat det, som Sagsøger 1 kaldte ”afviklingsdirektører”. Sagsøger 1 var meget selvsikker. De vurderede, at Sagsøger 1 følte sig urørlig. Sagsøger 1 udvi-ste en stolthed over sin service på trods af, at myndighederne åndede ham i nakken. Det virkede som om, at Sagsøger 1 fik energi ved at fortælle om det, og om hans forhold til myndighederne. Det var tydeligt, at Sagsøger 1 allerede havde taget sine forholdsregler. Sagsøger 1's bror, Sagsøger 2, var blevet indsat som direktør for det tilfælde, at Sagsøger 1 skulle blive ramt. Han mener ikke, at de talte nærmere om Sagsøger 2. På et tidspunkt var der en smalltalk, hvor Sagsøger 1 viste dem Produkt. Sagsøger 1 virkede som om, at han anså dette for irrelevant for inter-viewet. Sagsøger 1 gav ikke udtryk for, at hans og Sagsøger 2's roller var noget helt ad-skilt. Sagsøger 1 sagde ikke noget om dette. Sagsøger 1 ville ikke tale mere indgående om Produkt. Det var for så vidt som rimeligt nok, eftersom det ikke var det, de var kommet for.

På baggrund af Sagsøger 1's holdning var det 100 % hans indtryk og konklusion, at Sagsøger 1 mente at kunne slippe ud af tingene uanset hvad.

Foreholdt overskriften i artiklen af 18. september 2017 (ekstraktens side 169) ”Konkurskongen: I kan ikke røre mig”, har han forklaret, at overskriften var udtryk for essensen af det budskab, der var i artiklen. Det er korrekt, at Sagsøger 1 ikke ordret udtalte ”I kan ikke røre mig”. Han kan i dag ærgre sig over, at det kom til at fremstå således, at kolonrubrikken var et citat. Det var ikke intentio-nen. Han mener dog, at der var fuld dækning for konklusionen i essensen af in-terviewet.

Foreholdt udtrykket ”Konkursrytter” har han forklaret, at det efter hans opfat-telse er et vidt benyttet udtryk, der beskriver en person, som ”rider” fra kon-

kurs til konkurs. Sagsøger 1 har netop faciliteret et system, som går ud på at lade virksomheder gå konkurs. Det er samfundsmæssigt kontroversielt. Det er SKAT og dermed skatteyderne, som ender med at betale udgiften ved konkur-sen. Ifølge Advokat er det nok ikke ulovligt, men man lader SKAT hænge på regningen. Det er efter hans vurdering samfundsrelevant at få dette frem. Det er endvidere samfundsrelevant at beskrive, at man ”skærmer” ejere, som går konkurs. Det var et udbredt problem i de pågældende sager, at bogfø-ringen var væk. Advokat påviste, at det ofte endte med, at SKAT måt-te gå ind og få lukket ned for selskaberne. På den baggrund mener han, at der er fuld dækning for at kalde det konkursrytteri.

Foreholdt udtrykket ”Hovedskurk” har han forklaret, at der efter hans opfattel-se er tale om en fotobestilling, som er røget hele vejen igennem. Han synes selv, at det er beklageligt og unødvendigt at bruge udtrykket. Han mener dog faktu-elt, at der er dækning for det. Det er underbygget af, at hele trafikken med ”af-viklingsdirektører” , bortkomst af bogføringsmateriale og efterfølgende kon-kurs, var systematiseret.

Adspurgt af sagsøgernes advokat har han forklaret, at udtrykket ”Hovedskurk” efter hans opfattelse var unødvendigt værdiladet.

Foreholdt spørgsmål og svar om den reelle drift af firmaet og den reelle direk-tør (ekstraktens side 171) har han forklaret, at det drejede sig om Holdingselskab S.M.B.A.. Holdingselskab S.M.B.A. var en del af deres interesse. Det var Virksomhed ikke. De fik ikke uddybet af Sagsøger 1, hvordan man angiveligt skulle have organi-seret sig i Holdingselskab S.M.B.A. med hensyn til aktiviteterne.

Foreholdt spørgsmålet om Sagsøger 2 som stråmand har han forklaret, at de, ud over det svar Sagsøger 1 gav, ikke nærmere fik beskrevet Sagsøger 2's rol-le. Han tror ikke, at Sagsøger 2 var med i de selskaber, som Sagsøger 1 fik sendt til konkurs.

Sagsøgte havde ikke nogen rolle i forbindelse med artiklerne. De refe-rerede ikke til Sagsøgte.

Person 1 har som vidne forklaret, at han er uddannet journalist. Han har været chefredaktør på Avis siden 2016.

Han kan udmærket huske sagen med ”Det store tag-selv-bord” . Formålet med projektet var at afdække, om reglerne om konkurskarantæne virkede. Initiativet kom fra Viborg-redaktionen. Der blev nedsat en tværredaktionel gruppe. Det var en stor satsning. Man ville belyse, om der var en systematik i, hvorvidt folk lod deres selskaber gå ned uden en ordentlig afvikling. De havde nogle indle-dende møder. De var klar med en publiceringsplan i begyndelsen af august

2017. Den administrerende chefredaktør havde nikket ja til artikelserien. Der var 3 medarbejdere på projektet. Det er helt normalt, at de alle står som forfattere for artiklerne. Han fik ofte tingene ind til godkendelse. Der blev talt meget om sagen og indholdet i artiklerne. Sagsøgte var ikke med i dette. Han opfattede sig som Sagsøgte's forlængede arm, og kunne gå til Sagsøgte, hvis det var nødvendigt. Det var det imidlertid ikke. Der var ingen dialog med Sagsøgte om anvendelse af udtryk i artikler, overskrifter, indhold m.v. Han husker ikke, om Sagsøgte i nogen forbindelse har tilkendegivet noget efter publicering af artiklerne.

Han husker godt fotoet, hvor der stod "Hovedskurk". Egentlig var der ikke noget galt med det, men artiklen kunne sagtens have båret sig selv uden denne betegnelse. Sagsøger 1 opfyldte alle betingelser for at blive kaldt skurk. Sagsøger 1 var hovedskurken, og de andre skurke kunne være afviklingsdirektørerne. Det er for ham se egentlig uinteressant. Sagsøger 1 havde 32 års konkurskarantæne og skubbede familien foran sig. Sagsøger 1 havde fuldstændig systematiseret at lade selskaber sejle ud over kanten. Det var for dem at se strategiske konkurrencer, hvor der ikke blev ryddet op. Sagsøger 1 havde ikke drevet selskaberne. Det havde andre gjort for ham. Sagsøger 1 har rådgivet om, hvordan man billigst muligt kunne skifte over i et andet selskab og efterlade gælden. Som han har fået det forklaret, lod man tingene ligge, indtil SKAT måtte gå ind og betale for en konkurs. Denne model var kontroversiel, og endvidere under beskyldning fra politisk og andet hold.

Han tror ikke, at Sagsøger 2 har haft noget med denne trafik at gøre, udover at være direktør. De har ikke belyst Sagsøger 2's rolle, bortset fra at stille spørgsmål herom til Sagsøger 1.

Han er enig i, at fotos ikke er frit tilgængelige, hvis de ligger på en lukket facebookprofil. Han kan bekræfte, at han var redaktør på Youtube-videoen. Formålet med videoen var at lave en stilistisk/grafisk fremstilling af Sagsøger 1-modellen, så læserne bedre kunne finde ud af, hvad det gik ud på.

Citeringer skal være nogenlunde direkte angivet. Han mener, at overskriften "Konkurskongen: I kan ikke røre mig" er fuldt dækkende for det, der er anført i artiklen. Det er dog korrekt, at Sagsøger 1 ikke har sagt dette direkte. Det er derfor efter hans opfattelse ikke i orden at anføre det i en overskrift som et citat.

Adspurgt af modpartens advokat har han forklaret, at han ikke ordret husker teksten i artiklen. Sagsøger 1 havde givet udtryk for stor sikkerhed i relation til, at intet kunne forstyrre forretningsmodellen. Han mener dog ikke, at overskriften var i orden, idet citatet ikke fandtes i teksten. Det er ret normalt at gøre det på den måde, men det kom til at fremstå som en talestreg, og det var der ikke dækning for. Indholdsmæssigt var der dog fuld dækning for det anførte.

Han mener, at der er lavet et stykke godt arbejde, og han er stolt af den journalistik, der er lavet i serien. Det er helt normalt at indhente reaktioner på artikler hos politikere eller andre.

Det var en del af historien, at det var brødre, som drev selskabet. Den ene var ovenikøbet politimand. Med hensyn til udtrykket hovedskurk, vidste man på dette tidspunkt, at der var afsagt konkurskarantæner over Sagsøger 1, og at der kørte en straffesag mod ham. Han mente dog alligevel, at det var en fejl at anføre "Hovedskurk" i artiklen. Udtrykket blev fjernet. Det var ikke meningen med brugen af udtrykket at sigte Sagsøger 1 for noget kriminelt forhold. Hvis de havde villet dette, så havde de skrevet svindler eller lignende. Der var for så vidt belæg for at bruge udtrykket hovedskurk, men han vurderede bare, at det var unødvendigt. Efter hans opfattelse var projektet helt i orden.

Adciteret B har forklaret, at han er uddannet journalist. Han er ansat på Avis. Han har beskæftiget sig med undersøgende og kritisk journalistik i 10 år. Han har også arbejdet for Berlingske, Ritzau, B.T. og Fyns Stiftstidende. Han har virket som politisk reporter.

Efter sommerferien 2017 blev han forespurgt, om han ville være med til at hjælpe redaktionen i Viborg med et projekt. Drøftelserne var først på chefniveau. Senere kom han med i en gruppe sammen med Adciteret C og Adciteret A. De skulle sammen stå for projektet. Han fik opgaven af enten Person 6 eller Person 1. Han ved ikke, om Sagsøgte var inde over beslutningerne om at køre projektet.

Sagsøger 1's navn var dukket op, allerede før han kom op til Lokation. Person 7 havde nævnt Sagsøger 1's navn. Han kendte dog godt til Sagsøger 1 fra medierne. Han kendte Sagsøger 1 som en person, der overtog nødlidende selskaber og lod dem hensygne, indtil SKAT fik erklæret dem konkurs. Der var flere kuratorer, som havde politianmeldt Sagsøger 1. Sagsøger 1 havde været i medierne flere gange. Det var skifteretter og kuratorer landet over, som beskrev, at Sagsøger 1 var den mest systematiske på dette felt. Nogle kilder talte han kun baggrund med. Det vil sige, at det ikke var kilder, han kunne citere med navn. Der var også universitetsfolk mellem kilderne. Sø- og Håndelsretten var også en kilde. Han vil anslå, at der var 8-10 kilder, som han talte med. Indledningsvist var det kilderne, som selv nævnte Sagsøger 1. Senere spurgte han kilderne ud om Sagsøger 1. Alle kendte Sagsøger 1.

De besluttede i projektgruppen i fællesskab, at de skulle tale med Sagsøger 1. Baggrunden var, at Sagsøger 1 var en vigtig aktør i disse aktiviteter. I slutningen af august 2017 skrev han en sms til Sagsøger 1. Han ridsede i sms'en op, hvad de var i gang med. Han nævnte heri skifteretter og kuratorer,

som stadig var sure på Sagsøger 1. Sagsøger 1 kunne kun være helt på det rene med, at de kom med en kritisk vinkel på tingene. Der blev aftalt et in-terview til den 30. august 2017, kl. 11 til 13. Han mener, at det var Sagsøger 1, som foreslog tidspunktet. Mødet skulle være på Sagsøger 1's kontor. Mødet tog ikke under 2 timer. De startede interviewet med åbne spørgsmål, som efterhånden bevægede sig over i mere kritiske spørgsmål. Hele interviewet blev dog holdt i en meget åben spørgsmålsstil. På forespørgsel om betydningen for forretningen af konkurskarantæner og straffesager vedrørende momssvig og overtrædelse af bogføringslovgivningen (ekstraktens side 170) svarede Sagsøger 1 ”ingenting”. Han oplevede Sagsøger 1 som meget selvsikker. Selvom Sagsøger 1 ope-rerede i et felt, som var på kanten, gav Sagsøger 1 udtryk for, at han kunne operere videre, selvom myndighederne gik efter ham. Sagsøger 1 sagde, at han satte sin bror ind som direktør, hvis der kom konkurskarantæner. Han tror, at det var i for-bindelse med, at de talte om, at Sagsøger 2 var sat ind som stråmand i Sagsøger 1's holdingselskab. Sagsøger 1 sagde i den forbindelse, at børnene var sat ind som ejere. Sagsøger 1 oplyste, at han selv reelt drev firmaet. Sagsøger 1 sagde, at det eneste Sagsøger 2 gjorde, var at skrive under på regnskaberne. Han spurgte direkte, om Sagsøger 2 var stråmand. Sagsøger 1 svarede lidt undvigende på dette spørgsmål. Han husker ikke, om det var før eller efter interviewet, at han fandt ud af, at Sagsøger 2 var politi-mand.

Lige efter interviewet skrev han en sms til Sagsøger 2. Han følte, at Sagsøger 2 havde krav på at komme til orde, når de skrev om ham i artiklerne. Da de ikke havde nogen fotos af Sagsøger 2, søgte han bare på Sagsøger 2 på Facebook. Han kunne gå direkte ind på Sagsøger 2's profil. Der var en lang række af bille-der. Han downloadede billedet med Sagsøger 1 og Sagsøger 2. Han talte med fotochefen om, hvorvidt de måtte anvende fotoet, når der var åben adgang på facebook-profilen. Fotochefen sagde, at det kunne de godt, men at de nok kunne afkræ-ves vederlag for brugen af billedet. Det var enten Person 6 eller Person 1, der besluttede, at de kunne bruge fotoet. Han har ikke på nogen måde ha-cket sig ind på en profil. Den var åben for alle. Han kunne bare klikke på et ikon med billeder, og så kom alle billederne frem. Det var et helt neutralt portrætbil-lede, som var umiddelbart til at bruge. Han har ikke været inde over at beslutte beskæring af billedet i en senere artikel. Han knyttede bare billedet til artiklen. Det var noget redaktionelt.

Da de tog fra mødet med Sagsøger 1, kunne Sagsøger 1 ikke være i tvivl om, at der ville komme en kritisk artikel.

Foreholdt overskriften ”Konkurskongen: I kan ikke røre mig” (ekstraktens side 169) har han forklaret, at de i gruppen talte om essensen af Sagsøger 1's budskab. De konkluderede, at essensen var, at ingen kunne røre ham. De drog konklusionen ud fra Sagsøger 1's svar på de mange spørgsmål, og ud fra Sagsøger 1's attitude. Sagsøger 1's attitude den dag, var fuldstændig som i dag i retten.

Sagsøger 1 havde ”røv i bukserne” , da han sagde det. Sagsøger 1 gav åbenlyst udtryk for, at han bare kunne køre videre med sine forretninger, uden nogen kunne forhindre det.

Foreholdt udtrykket konkursryttere/konkurskonge har han forklaret, at han opfatter begreberne som et folkeligt udtryk for gentagne konkurer uden nævneværdige konsekvenser for de involverede. Det drejer sig om at ”gå fra den ene konkurs til den anden” . Sagsøger 1 stod ofte tilbage som den eneste, der havde tjent på det. Alle kilder sagde, at ingen kom i nærheden af Sagsøger 1 med hensyn til antal konkursramte selskaber og systematik.

Han talte efterfølgende med nogle af politikerne. Det var nok primært ordførerne på området. Det betyder selvfølgelig noget, at de får tilkendegivelser fra det politiske lag. Artikelserien betød bl.a., at der var samråd, og at der blev nedsat en tværministeriel gruppe, som skulle se på, om f.eks. mindreårige lovligt kan eje selskaber.

Han har undersøgt, at Holdingselskab S.M.B.A. nu er i likvidation, med en Person 8 som direktør, i Aalborg.

Adspurgt af sagsøgernes advokat har han forklaret, at han ikke ved, om Sagsøger 1's børns ejerskab til Holdingselskab S.M.B.A. har med konkursrytteri at gøre. Han var ikke klar over, at billedet kom i avisen i en beskåret udgave. Det er ret almindelig praksis. Der var også en kontakt med Person 9 og andre fra Kammeradvokaten. Han viste videoen til nogen, som havde forstand på området. Der var en jurauddannet person inde over, som har forstand på konkurs. Han ønsker ikke at oplyse navnet på vedkommende. Han kan oplyse, at det var en konkursadvokat. Han deltog ikke i møder på chefredaktør niveau. Han har ikke modtaget kritik af nogen redaktører for indholdet af artiklerne. De har opfattet aktiviteten sådan, at selskaber, som er åbenbart på vej mod konkurs, ikke bliver sendt i skifteretten, men at man lader det ligge, til SKAT går ind og af-dækker sikkerhedsstillelsen i forbindelse med konkursbegæring. Det var endvidere fuldstændig uigennemskueligt, hvad der var af bogføring i selskaberne. Det er i hans optik konkursrytteri.

Adspurgt af egen advokat har han forklaret, at Sagsøger 1 under interviewet fremviste en quiz fra et advokatfirmas julefrokost, hvor et af spørgsmålene var ”Hvem har flest konkurer i Danmark” . Svaret var Sagsøger 1. I den pågældende quiz nævntes Sagsøger 1 i sammenhæng med andre skurke, f.eks. Person 10. Sagsøger 1 sendte det efterfølgende til ham på en telefax. Det virkede som om, at Sagsøger 1 fik brændstof af at være på kanten af reglerne.

Sagsøger 2 har supplerende forklaret, at han fratrådte som direktør i Holdingselskab S.M.B.A. den 1. november 2019. Han kender ikke den nævnte Person 8.

Parternes synspunkter

Sagsøger 1 har i sit påstandsdokument anført følgende:

”...

ANBRINGENDER:

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det gældende, at de sagsøgte – i forening med de adciterede – principalt solidarisk subsidiært alternativt er ansvarlige for de af sagen omhandlede ærekrænkelser/sigtelser – jf. straffelovens §§ 264d, 267 og/eller 268, jf. medieansvarslovens kap. 3.

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det endvidere gældende, at de fremsatte sigtelser/ærekrænkelser er ubeføjede og – stærkt – krænkende, ligesom det gøres gældende, at krænkelserne kvalificeres ved de benyttede mediers karakter og perioden hvor krænkelserne er sket.

Særligt til støtte for påstand 3 henvises til straffelovens § 273, stk. 2 (nu § 270).

Særligt til støtte for påstand 4 henvises til erstatningsansvarslovens § 26.

I øvrigt henvises til det i skriftvekslingen anførte.

...”

Sagsøger 2 har i sit påstandsdokument anført følgende:

”...

ANBRINGENDER:

Til støtte for påstand 1, 2 og 3 gøres det gældende, at de sagsøgte – i forening med de adciterede – principalt solidarisk subsidiært alternativt er ansvarlige for de af sagen omhandlede ærekrænkelser – jf. straffelovens §§ 267 og/eller 268, jf. medieansvarslovens kap. 3.

Det gøres gældende, at de fremsatte sigtelser/ærekrænkelser er ubeføjede og – stærkt – krænkende.

Til støtte for påstand 4 gøres det gældende, at de sagsøgte – i forening med de adciterede – principalt solidarisk subsidiært alternativt er ansvar-

lige for den retsstridige anvendelse og/eller ændring af det omhandlede portrætbillede – jf. ophavslovens § 1 stk. 1 og § 3 stk. 2.

I øvrigt henvises til det i skriftvekslingen anførte.

...”

Sagsøgte P/S, Sagsøgte, Adciteret A, Adciteret B og Adciteret C har i sit påstandsdokument i forhold til Sagsøger 1 anført følgende:

”...

2.1 De konkrete offentliggørelser

Stævningen omfatter forskellige anbringender angående følgende fem offentliggørelser:

1. YouTube-video: Forstå konkursrytteri: Sagsøger 1-modellen. 13. september 2017 - Ekstrakt side 168.
2. Artikel: Det store tag-selv-bord: Konkursryttere snyder Skat for millioner. 16. september 2017 – Ekstrakt side 168.
3. Artikel: Konkurskongen: ”I kan ikke røre mig” . 18. september 2017 – Ekstrakt side 169
4. Klumme 1. 27. september 2017 (Distriktsblad) – Ekstrakt side 202.
5. Artikel: Erhvervsminister: Konkurskonge må ikke gemme sig bag sine børn. 7. december 2017 – Ekstrakt side 217.

Jf. Sagsøger 1's påstandsdokument af 22. april 2020, Ekstrakt side 30- 32 er sagen begrænset til at angå tre konkrete elementer.

1. Sagsøger har i stævningen anført, at der er sket udeladelse af faktuelle oplysninger i YouTube-videoen af betydning for forståelsen af hvorledes sagsøger i realiteten gennemfører virksomhedsoverdragelser. De sagsøgte henviser til Pressenævnets kendelse, hvor nævnet ikke udtaler kritik af indholdet af offentliggørelsen på YouTube, og anfører ”Videoen er en stilistisk gengivelse af Sagsøger 1's metode og er på den måde at sammenligne med en grafik, der viser et forløb uden at kunne have alle detaljer med.” , Ekstrakt side 353, jf. tillige side 357 ”Nævnet finder således, at indholdet af videoen er tilstrækkelig retvisende for den af Sagsøger 1 anvendte forretningsmodel, hvorfor der heller ikke er grundlag for at udtale kritik af, at Sagsøgte P/S undlod at berigtige indholdet af YouTube-videoen, da Sagsøger 1 efterfølgende anmodede herom.”

2. Artiklen Ekstrakt side 168 er en af de primære artikler om sagsøger og de kontroversielle metoder, som han har benyttet. Sagsøger har i forbindelse med artiklen om Det store tag-selv-bord anført, at ordet ”hovedskur-ken”, som fremgår i artiklen, er i strid med de presseetiske regler. De sagsøgte henviser til Pressenævnets kendelse Ekstrakt side 356, hvor det konkluderes, at nævnet ikke finder tilstrækkelig grund til at udtale kritik af brugen af udsagnet. Endvidere noteres, at sagsøgte 1 ved chefredaktør Person 1 i mail af 27. september 2017, jf. Ekstrakt side 197, beklagede og trak udtrykket tilbage fra de onlinenyhedsmedier, hvor det pågældende udtryk optrådte.

3. Artiklen Ekstrakt side 169 er tillige en af de primære artikler om sagsøger og de kontroversielle metoder, som sagsøger har benyttet. Det fremhæves, at Sagsøger 1 kommer til orde og redegør for hans syn på koncept, metoder og mulige konsekvenser af domfældelse i straffesagen samt konkurskarantæne. De sagsøgte noterer, at Pressenævnet har udtalt kritik af overskriften, hvilket Sagsøgte P/S har offentliggjort 18. maj 2018 i overensstemmelse med nævnets retningslinjer. Pressenævnets kendelse udtaler i øvrigt ikke kritik af artiklen Ekstrakt side 169, og sagsøgte bestrider, at der indgår udsagn omfattet af straffeloven § 268 og § 267. De sagsøgte noterer således, at Pressenævnet tiltræder, at ledende roller i et selskab med en sådan forretningsmodel er af offentlig interesse, jf. Ekstrakt side 356n ” Omtale af virksomhed, der driver forretning med at overtage nødlidende virksomheder, der efterfølgende ender med at gå konkurs, har offentlig interesse. Det samme gør sig gældende i forhold til personer, der har en ledende rolle i en sådan virksomhed.”

4. Angående Klumme 2 bemærkes, at den fast udkom hver uge i Distriktsblad, som er en lokal ugeavis og udkommer både på skrift samt via en lokal underside til hjemmesiden ugeavi-sen.dk. ”Klumme 2” er lokalt kendt, og det er tydeligt, at der er tale om en klumme. Klummerne er personlige indlæg, hvor grundsubstansen er humor og er af genre satire. Pressenævnet anfører Ekstrakt side 374 ”en klummeartikel i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frisprog i sådanne artikler”. De sagsøgte bemærker, at den konkrete klumme tydeligt fremstår som et indlæg, hvor Person 11 tilkendegiver sin personlige holdning om sagsøgers kontroversielle forretningsmodel og skribentens personlige holdning om en manglende lovgivning på området, jf. herved Pressenævnets begrundelse side 375 om de vide rammer for frisprog i en klumme. I forlængelse heraf gøres det gældende, at udsagnene ”hugge penge”, ”selskabstømmeren” og de i stævningen Ekstrakt side 11 -13 anførte afsnit er satire, hvor klummen ikke giver indtrykket af, at sagsøger nødvendigvis har handlet ulov-

ligt, jf. herved passagen ”Sådan er loven bare ikke nu. Loven er – gud, fædreland og folketing bedre det – på hans side.” i den personlige klum-me. Ytringerne falder indenfor rammerne af hvad en klummeartikel må indeholde, og fremstår klart som udtryk for skribentens personlige hold-ning og tydeligt satirisk i sammenhængen. Ingen af de sagsøgte er an-svarssubjekter for klummen.

5. Artiklen om erhvervsministeren, Ekstrakt side 217 - 220 indeholder sæd-vanlig journalistisk opfølgning fra mediets side, hvor der formidles en po-litisk holdning og budskab fra både en relevant minister og en politisk ordfører angående stråmandsproblemstillingen, som har været et væsent-ligt element i den kritiske dækning af Sagsøger 1's aktiviteter. Der cite-res fra et offentligt samråd i Folketinget angående den pågældende pro-blemstilling. Det bemærkes tillige, at der er fuld dækning for overskriften, da Erhvervsministeren i artiklen udtaler, at han ikke mener, at det bør væ-re muligt at indsætte sine børn som ejere for at omgå loven. Det bemærkes tillige at det fremstår tydeligt i artiklen, at der ikke er tale om lovbrud, jf. Ekstrakt side 218 med udtalelse fra ministeren: ”Der er nemlig ikke noget ulovligt i at lade mindreårige registrere som selskabsejere” .

2.2 Kort supplerende om sagsøger

Sagsøgers aktiviteter er beskrevet detaljeret i materialet i bilag A-I, herun-der straffedommen Ekstrakt side 334:

”[...] Rettens begrundelse og afgørelse [...]

Generelt om forhold 2-27 Retten lægger på baggrund af tiltaltes egen forklaring til grund, at Virksomhed A/S, som var ejet af tiltalte, og hvor tiltalte var direktør, fra 2010-2014 drev virksomhed med henblik på at hjælpe selskaber, der var i økonomiske problemer, med at undgå konkurs, og hvis dette ikke kunne lykkes, skulle tiltalte være af-viklingsdirektør og blandt andet give møde i skifte-retten og besvare henvendelser, herunder fra kurator. I alle selskaberne indtrådte han som direktør og i en række af dem senere som likvidator. Han var direk-tør/likvidator, indtil selskaberne gik konkurs. Alle selskaberne ændrede navn, li-gesom adressen blev ændret til tiltaltes adresse. Tiltalte har forklaret, at han ikke har modtaget noget regnskabsmateriale fra nogen af selskaberne, og at han hver gang spurgte, om virksomheden havde regnskabsmaterialet, hvilket de havde. Han sagde til de tidligere direktører og virksomhedsejere, at de skulle beholde materialet, indtil de skulle bruge det, idet det ikke var hans pligt at opbevare fem års bogføringsmateriale, ligesom det ikke var en del af den indgåede konsulen-taftale, at han skulle afhente materialet. Han havde heller ikke adgang til det di-gitale regnskabsmateriale. Hans vederlag for bistanden udgjorde mellem 20-25.000 kr., hvis virksomheden bare skulle lukkes og 40.000 kr., hvis der skulle ske

vurdering af aktiver af en fagkyndig tillidsmand og efterfølgende overdragelse af aktiver til et nyt selskab. Han varetog efter sin forklaring ikke den efterfølgende bogføring, idet der som regel ikke var noget at bogføre. Han har videre forklaret, at det ikke blev drøftet, fordi det ikke var hans opgave. Han har ydet sådan bi-stand til 612 selskaber. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte i ingen af selskaberne - ud over forespørgsel til den tidligere ledelse - faktisk undersøgte, om regnskabsmaterialet var til stede, eller i hvilket omfang der var bogført. Alle selskaber gik konkurs efter, at tiltalte var indtrådt som direktør/likvidator. Efter bevisførelsen lægges det til grund, at kurator hver gang sendte et såkaldt ledelsesbrev til tiltalte og bad om at få tilsendt en række dokumenter, herunder regnskabsmateriale, og at kurator i intet tilfælde modtog noget regnskabsmateriale fra tiltalte. [...]” (de sagsøgte fremhævninger)

De sagsøgte fremhæver dokumentationen i bilag A-I, herunder at der er fornøden basis for den journalistiske dækning og formidling af de kritiske udsagn angående sagsøgers aktiviteter. Sagsøger er således pålagt konkurskarantæne i en længerevarende periode, frem til 24. april 2028, jf. herved bilag B, F og I (Højesterets dom med indstregninger, Ekstrakt side 376), hvilket må sammenholdes med domfældelsen med 8 måneders fængsel ved nævnte dom fra januar 2018, Ekstrakt side 247 ff, bl.a. for overtrædelse af straffeloven § 289, momsloven § 81 og for ”grov overtrædelse af bogføringsloven”. Det synes at fremgå af dommen, at sagsøger ville være straffet med 8 måneders ubetinget fængsel, men at straffen blev gjort betinget grundet ”den lange sagsbehandlingstid”, Ekstrakt side 337 – 338.

Angående sætningen ”I kan ikke røre mig” bemærker de sagsøgte supplerende, at ordvalget ikke kan henføres til straffeloven § 267, allerede fordi der ikke er tale om en sigtelse mod sagsøger. Pressenævnet, angiver, at der er tale om et nyt sprogligt udsagn, som er mere provokerende end hvad sagsøger, faktisk udtalte til journalisten, hvorfor nævnet udtalte kritik af Sagsøgte P/S i forhold til medieansvarsloven, men ikke i forhold til straffeloven. Nævnets kritik fører ikke til, at ordvalget udgør en ærekrænkelser af sagsøger, hvor sagsøger har fået fornøden oprejsning angående dette konkrete forhold ved kendelsen, som Sagsøgte P/S offentliggjorde. Angående Pressenævnets afgørelse om kritik af mediets manglende forelæggelse af YouTube-videoen fremhæver de sagsøgte tilsvarende at nævnets afgørelse alene angår en branchestandard af proceduremæssig karakter, hvilket ikke kan føre til strafferetlige sanktioner eller erstatningsgrundlag. Det fremhæves særligt, at Pressenævnet netop ikke udtaler kritik af det materielle indhold af YouTube-videoen.

Det bemærkes, at Højesteretsdom af 24. april 2019, Ekstrakt side 376 ff fastlægger en konkurskarantæne i 9 år for Sagsøger 1 og dokumente-

rer sammenholdt med de øvrige domme og dokumentation grundlaget for at anvende de kritiske udsagn om sagsøger.

3 JURIDISKE BEMÆRKNINGER

3.1 Forældelse mv.

Stævningen af 11. marts 2018, Ekstrakt side 5 – 17, indeholder alene en betalingspåstand på i alt kr. 100.000. Sagsøger 2's processkrifter indeholder derimod ingen påstand om pålæg af bøde, om mortifikation, om offentlighedsomkostninger.

De sagsøgte nedlægger særskilt påstand om afvisning grundet forældelse, da de konkrete udsagn jf. Sagsøger 1's påstandsdokument publiceres i september 2017 og således er placeret mere end 6 måneder før påstandene nedlægges i replik af 13. juni 2018 i forhold til Sagsøgte P/S og Sagsøgte, og endnu senere nedlægges i adcitationstævning af 11. juli 2018 i forhold til journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C. Forældelse indtræder i medfør af straffe-lovens § 96 stk. 1.

De sagsøgte gør tillige indsigelse mod udvidelse af påstande i påstandsdokumentet af 22. april 2020.

3.2 Rette sagsøgte

Det følger af Medieansvarslovens § 10, stk. 1, at det i udgangspunktet er forfatteren af en navngiven artikel, der er ansvarlig for indholdet af artiklen efter lovens almindelige regler. Forfatterbegrebet i Medieansvarsloven defineres som den person, der har skrevet artiklen og dermed er ophavsmand til den skrevne artikel, jf. herved Medieansvarsloven med kommentarer, 2017, side 148 og Karnov note 28 til § 10, stk. 1. Den klare hovedregel er således, at ansvaret placeres hos ophavsmanden til de meningstilkendegivelser, der udtrykkes i artiklen, jf. Medieansvarsloven med kommentarer, side 148.

Det bemærkes, at Sagsøgte P/S er udgiver af artiklerne og YouTube-videoen, og at Sagsøgte, der nævnes i stævningen som repræsentant for sagsøgte, er ansvarshavende chefredaktør for Sagsøgte P/S.

Det fremgår ikke af stævningen, Ekstrakt side 5 ff om chefredaktøren, som alene kan være ansvarlig i de tilfælde, som angives i Medieansvarsloven § 11 og § 13, tillige er sagsøgt, og som stævningen er formuleret, er der alene

én sagsøgt, som imidlertid ikke er rette sagsøgte. Det fremhæves, at udgiveren Sagsøgte P/S alene har et subsidiært ansvar i forhold til re-daktøren, jf. Medieansvarsloven § 15. Betingelserne i § 15, stk. 1 for det særlige udgiveransvar er ikke til stede i denne sag, hvorfor sagen bør afvises. Ved replik af 13. juni 2018 fremgik det, at Sagsøgte var selvstændigt sagsøgt. Det bestrides, at betingelserne for ansvar er opfyldte.

3.3 Sagens kerne – ”faktuelt grundlag” og mediernes ret til viderefremmidling

Sandhedsbevis kan i henhold til gældende ret ikke fordres af de sagsøgte hvor den retlige norm er om de konkrete udsagn om Sagsøger 1 vurderet i den samlede kontekst findes at have ”en vis faktisk tilknytning”, hvilket er tilfældet. De sagsøgte henviser til Mohammed Ahsan, Juristen 2002 s. 263 ”såfremt udtalelsen indhold i øvrigt findes omfattet af artikel 10, kan henholdsvis stilen eller ordvalget selv om den/det er mere stødende eller aggressiv(t) end man almindeligvis vil anvende, ikke bringe udtalelsen uden for beskyttelsen. Udsagnets form vil således ikke i almindelighed kunne udgøre et selvstændigt grundlag for et indgreb”, jf. tillige BET 2017 nr. 1563 side 46 om at ”offend, shock or disturb” også er beskyttet af artikel 10, hvor det fremgår, at ”et stødende ordvalg eller en stødende stil ikke i almindelighed vil udgøre et selvstændigt grundlag for et indgreb i ytringsfriheden”, jf. også Ahsan side 266 om udtalelser, der kvalificeres som værdidomme ”kan der ikke kræves ført sandhedsbevis” og ”kravet til det faktuelle grundlag er imidlertid ganske beskedent”, ligesom der side 267 angives, som kriterie ”om udtalelsens umiddelbare adressat selv har givet anledning til kritikken” .

Det følger af retspraksis, at både straffeloven § 267 og § 269 skal fortolkes i lyset af artikel 10 i Den Europæiske Menneskeretskonvention. Gældende ret illustreres af U.2003.2044 H, der i Kommenteret Straffelov 2017 s. 544 omtales som udtryk for retsudviklingen, ”Hvor BR og LR i dommen lægger vægt på ’sandhed’, foretager HR en friere samlet bedømmelse af, om ytringen bør beskyttes”, jf. tillige Karnov note 1427 til § 267 ”Det afgørende for strafbarheden af en ærekrænkelse er, om der samlet set var rimelig anledning til den, og der skal i den forbindelse lægges vægt på, hvilken sammenhæng den fremkom i”, jf. den aktuelle ordlyd af § 269, som beskriver retsstillingen:

” Stk. 1. En ærekrænkelse er straffri, hvis den fremkom i en sammenhæng, hvor der var rimelig anledning til den.

Stk. 2. Ved vurderingen efter stk. 1 skal der bl.a. tages hensyn til, om sandheden af en beskyldning bevises, eller om der var et tilstrækkeligt faktisk grundlag for ærekrænkelsen, og om fremsættelsen eller udbredelsen heraf skete i god tro og til varetagelse af en anerkendelsesværdig interesse.”

De angivne udsagn, som sagsøger henviser til i stævningen, jf. påstandsdokumentet, er baseret på oplysninger fra en række af Avis' kilder, der videreformidles på sædvanlig måde i journalistisk form, herunder i den journalistiske serie ”Det store tag-selv-bord”. Sagen handler derfor om, hvorvidt medierne kan videreformidle andre personers udtalelser eller genfortælle modtagen information. I et tilfælde som det foreliggende, hvor videreformidlingen angår et emne af betydelig offentlig interesse om væsentlige samfundsspørgsmål, er en sådan videreformidling berettiget, hvorfor publiceringen om Sagsøger 1 er retmæssig. Det fremhæves, at henvisningen til en model, som beskrives i YouTube-videoen, og ordvalgene i artiklerne ikke indeholder en sigtelse mod sagsøger, hvorfor der ikke foreligger en overtrædelse af straffeloven. Det fremhæves, at sagsøger i henhold til retspraksis har bevisbyrden i en sag om ytringer af offentlig interesse og tillige at hensynet til ytringsfriheden skal indgå ”som et overordentligt tungtvejende lod i vægtskålen ved afvejningen”, jf. U.2004.698Ø, hvor det subsidiært gøres gældende, at de sagsøgte tydeligt har opfyldt kravene i § 269, hvis retten måtte finde, at der er tale om ærekrænkende udsagn mod Sagsøger 1. Sandhedsbevis kan i henhold til gældende ret ikke fordres af de sagsøgte, men de sagsøgte finder, at kunne godtgøre basis for de formidlende udsagn.

Til støtte for frifindelsespåstanden skal yderligere anføres følgende:

3.4 Mediernes rolle

Det følger af Menneskeretsdomstolens praksis om Den Europæiske Menneskeretskonvention artikel 10, at mediernes ytringsfrihed er en central forudsætning for et demokratisk samfund. Medierne skal have mulighed for at udøve deres vigtige funktion som "public watchdog" ved at formidle information om emner af offentlig interesse. Et indgreb i mediernes ytringsfrihed i form af betaling af tort/godtgørelse fra sagsøgte kan derfor alene anses for "nødvendigt i et demokratisk samfund" i overensstemmelse med artikel 10, hvis særdeles tungtvejende grunde taler til støtte for indgrebet ("interference"), hvor domfældelse vil indebære et artikel 10-indgreb.

Af Menneskeretsdomstolens praksis fremgår endvidere, at nationale domstole må sondre mellem mediernes egne udsagn og mediernes videreformidling af andres udsagn eller oplysninger. Indgreb over for en journalist,

der bistår med at udbrede udtalelser eller oplysninger fra andre eksempel-vis i et interview eller på anden måde, vil på en alvorlig måde hæmme mediernes bidrag til en debat om emner af offentlig interesse og vil derfor ikke være tilladelige, medmindre der foreligger særdeles tungtvejende grunde til at gøre det. Beskyttelsen omfatter ikke blot mediernes ret til at videreformidle information, som Menneskeretsdomstolen tillægger vægt, men også offentlighedens ret til at modtage informationen, hvilket begrundes den vidtgående beskyttelse af det journalistiske materiale.

Mediernes ret til ytringsfrihed omfatter ikke blot information, der modtages gunstigt. Information, der støder, chokerer eller forstyrrer, er ligeledes omfattet af mediernes ytringsfrihed. Menneskeretsdomstolen har gentagne gange fastslået, at det er overladt til medierne at vælge de former eller teknikker, hvormed information formidles samt det ikke er en opgave for nationale domstole, eller i øvrigt for Menneskeretsdomstolen, at vurdere disse former eller teknikkers retmæssighed, hvilket stævningen fejlagtigt synes at forudsætte. Retspraksis anerkender, at et vidt skøn overlades til mediet, hvor nærværende sag angår en ikke strafbar formidling indenfor de meget vide grænser i sager om pressens ytringsfrihed, herunder den etablerede ret til i en vis grad at fremsætte overdrevne eller ligefrem provokerende udsagn, jf. f.eks. U.2016.151H. Sagsøger 1 anfører forskellige forhold angående form og præsentation, hvor de sagsøgte henviser til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer (2011, 3. udgave s. 825) ”Til Pressefriheden hører også et skøn for pressen til at bestemme hvorledes oplysninger skal præsenteres: ”it is not for the Court, any more than it is for the national courts, to substitute its own views for those of the press as to what techniques of reporting should be adopted by journalists” jf. Bladet Tromsø and Stensaas v. Norge og Jersild v. Danmark.” , og tilsvarende Jon Kjølbros, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere (2020, 5. udgave) side 1098 – 1099.

De sagsøgte fremhæver tillige, at der er et solidt faktuel grundlag for de formidlede udsagn, jf. Bilag A-H, samt at det er af væsentlig offentlig interesse at dække emnekredsen angående overtagelse af nødlidende selskaber, herunder risikoen for konkursrytteri og spekulation i tvangsopløsning af selskaber, hvor sagsøger som hovedperson må tåle en kritisk omtale, der har konkret forbindelse til kontroversielle forretningsmetoder, jf. her-ved langvarig konkurskarantæne på 9 år via Højesterets dom sammenholdt med Københavns Byrets dom for en meget omfattende række af lo-vovertrædelser og en dom på 8 måneders (betinget) fængsel for groft momssvig og overtrædelse af bogføringsloven, hvor Sagsøger 1 selv forklarer, at han har ydet bistand til 612 selskaber. Emner som risikoen for omgåelse af regler for konkurskarantæne f.eks. ved at indsætte nære fami-

liemedlemmer som ledelsesmedlemmer, har endvidere væsentlig offentlig og politisk interesse.

Det bemærkes, at udtrykkene ”konkursrytteri” , ”konkurskonge” og ”hovedskurken” ikke er ærekrænkende således som de anvendes i den konkrete sammenhæng, hvor de konkret falder udenfor anvendelsesområdet for straffeloven § 267, jf. herved at de anvendte udtryk i sammenhængen må betragtes som vurderinger (value judgment), hvor journalistisk for-midling i den konkrete sammenhæng falder indenfor det tilladelige, jf. til-lige Pressenævnets kendelse, Ekstrakt side 362, at mediets ”vurdering, der ikke er uden belæg i de faktiske omstændigheder” . Angående henvisnin-ger i Ekstrakt til YouTube-video bemærkes, at de sagsøgte har vide ram-mer for at foretage redigering.

De sagsøgte noterer tillige, at artiklerne om Sagsøger 1 har medført en vifte af konsekvenser, herunder afholdelse af åbent samråd i Folketingets skatteudvalg 7. december 2017, ligesom omtalen har ført til konkret op-følgning fra lokale redaktioner under Sagsøgte P/S angående pro-blemstillingerne med fortsat aktivitet fra personer med konkurskarantæ-nesager m.v. Det efterfølgende forløb har underbygget relevans og væ-sentlighed af det journalistiske arbejde, hvor der ikke er grundlag for beta-ling af godtgørelse. Omtalen fra 3. januar 2018 viser dette, jf. Pressenæv-nets gengivelse, Ekstrakt side 347.

Straffeloven § 264 d omhandler uberettiget videregivelse af meddelelser om private forhold, hvilket efter fast praksis ikke omfatter erhvervs- og ar-bejdsforhold. Det er åbenbart, at påståede uregelmæssigheder i udførelse af ledelseshverv, herunder oplysninger som er kommet frem i offentlige-den eller via retssager, falder udenfor § 264 d. Det fremgår, at Sagsøger 1 var en central aktør angående den konkrete aktivitet og forretnings-model, hvor anvendelse af sagsøgers navn ikke omfattes af § 264 d.

De sagsøgte må frifindes i forhold til sagsøgers påstand 2, da de vurderende udsagn ikke er ubeføjede, ligesom straffeloven § 270 ikke giver mulig-hed for mortifikation angående ”value judgments” .

Sagsøgers påstand 3 bortfalder ved frifindelse for de øvrige påstande. De sagsøgte bemærker, at bestemmelsen i straffeloven § 273 er ophævet og at tankesættet bag bestemmelsen ikke længere finder anvendelse.

De sagsøgte må frifindes i forhold til sagsøgers påstand 4, hvor betingel-serne for tilkendelse af tort ikke er opfyldte. Det er etableret praksis, at kri-tik fra Pressenævnet af mediet ikke udløser tortgodtgørelse, hvortil kom-mer, at nævnets delvise og begrænsede kritik af mediet angår andre for-

hold end retssagens påstande. Chefredaktøren og de sagsøgte ansatte var endvidere ikke parter i Pressenævns-sagerne.

De sagsøgte bemærker, at tilkendelse af tort og dom til mortifikation vil indebære indgreb i forhold til artikel 10, som netop beskytter mediets og journalisternes ret til formidling om væsentlige samfundsspørgsmål.

De sagsøgte må frifindes i forhold til sagsøgers påstand 5 om genmæle allerede fordi retten ikke har kompetence til at beslutte genmæle, hvilket alene tilkommer Pressenævnet, jf. Medieansvarsloven § 36. Sagsøger 1 har ikke indbragt Pressenævnets afslag på genmæle for retten, hvilket skulle være sket via søgsmål mod Pressenævnet. Endvidere bemærkes, at betingelserne for genmæle ikke er opfyldte angående påstands 5 brede henvisning til sagens bilag 3, 5, 6, 8 og 10.

De sagsøgte henviser endvidere til den retlige argumentation, der fremgår af Sagsøgte P/S' indlæg til Pressenævnet, herunder gengivelsen i kendelsen, samt nævnets begrundelse.
...”

Sagsøgte P/S, Sagsøgte, Adciteret A, Adciteret B og Adciteret C har i sit påstandsdokument i forhold til Sagsøger 2 anført følgende:

”...

2 SAGSFREMSTILLING OG KONTEKST

De sagsøgte finder, at Pressenævnets gengivelse af faktum i det hele kan lægges til grund, Ekstrakt side 100-110 (bilag C med indstregninger og markeringer). Stævningen af 7. marts 2018, Ekstrakt side 4-8 er på en række punkter uklar og upræcis og der optræder en del faktuelle fejl.

2.1 Den konkrete artikel

”Konkurskongens topstråmand er politiassistent” blev offentliggjort 21. september 2017 kl. 19:42 af flere af sagsøgtens onlineudgaver, ligesom omtalen blev bragt i papirudgaven 22. september 2017 i sektionen Avis, hvor Ekstrakt side 53 indeholder den trykte version, hvor kritiske udtalelser fra fire retsordførere fremgår nederst. Avis udkommer ugens syv dage sammen med Sagsøgte P/S' regionale og lokale dagblade i dele af Jylland samt på Fyn og øer.

Artiklen indeholder farvefotografi af sagsøger og dennes bror Sagsøger 1, Ekstrakt side 48 (bilag 2 side 2). Fotografiet er identificeret på Face-

book ved en almindelig søgning i sagsøgers åbne profil af redaktionen hos Avis, hvilket skete i ugen op til publiceringen af artiklen om sagsøger og Sagsøger 1. Fotografiet var offentliggjort på Facebook af sagsøger på en åben profil og almindeligt tilgængeligt for offentligheden sammen med en række andre fotos. Fotografiet blev udvalgt til publice-ring bl.a. for at vise sagsøgers relation til Sagsøger 1.

Der henvises til Ekstrakt side 53 og side 47. Det er ubestridt, at sagsøger er ansat som politiassistent ved Politiet, ligesom det er ubestridt, at sagsøger er registreret som direktør i Holdingselskab S.M.B.A., jf. udskrift fra Erhvervsstyrelsen af 17. maj 2018, Ekstrakt side 111 - 116. Endvidere har sagsøger fortsat eller tidligere haft tilknytning til en række selskaber, som forbindes til Sagsøger 1. Sagsøger har meddelt, at indholdet af udskriften fra Erhvervsstyrelsen ikke bestrides, Ekstrakt side 18. Det fremgår blandt andet, at sagsøger med adresse i By 2 besidder 50% af ejerandele og stemmerettighederne, ligesom det fremgår, at sagsøger er anmeldt som direktion i holdingselskabet fra den 11. oktober 2016 og fremefter, jf. også beskrivelsen i Pressenævnets kendelse, Ekstrakt side 100 ff.

3 JURIDISKE BEMÆRKNINGER

3.1. Forældelse mv.

Stævningen af 7. marts 2018 indeholder alene en civilretlig betalingspåstand på i alt kr. 70.000, og det er først efterfølgende, at Sagsøger 2 nedlægger påstand om pålæg af bøde, om mortifikation samt om offentliggørelsesomkostninger.

De sagsøgte nedlægger påstand om frifindelse for bødestraf grundet forældelse da de konkrete udsagn, jf. Sagsøger 2's påstandsdokument påstand 2 ("topstråmand er politiassistent" og "får hjælp af sin bror til at omgå reglerne") blev publiceret 21. og 22. september 2017. Bødepåstandene nedlægges af Sagsøger 2 henholdsvis i replik af 8. juni 2018 i forhold til Sagsøgte P/S samt Sagsøgte, samt i ad citations-stævning af 11. juli 2018 i forhold til journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C. Forældelse indtræder i medfør af straffeloven § 96, stk. 1, da artiklen om Sagsøger 2 er publiceret mere end 6 måneder før påstanden nedlægges af sagsøger.

De sagsøgte gør i øvrigt indsigelse mod udvidelse af påstande i påstandsdokument af 22. april 2020, Ekstrakt side 19 - 21.

3.2 Rette sagsøgte - Sagsøgte P/S og Sagsøgte

Det følger af Medieansvarsloven § 10, stk. 1, at det i udgangspunktet er forfatteren af en navngiven artikel, der er ansvarlig for indholdet af artiklen efter lovens almindelige regler. Forfatterbegrebet i Medieansvarsloven defineres som den person, der har skrevet artiklen og dermed er ophavsmand til den skrevne artikel, jf. herved Medieansvarsloven med kommentarer (2017), side 148 og Karnov note 28 til § 10, stk. 1. Den klare hovedregel er således, at ansvaret placeres hos ophavsmanden/forfatteren til de meningstilkendegivelser, der udtrykkes i artiklen, jf. Medieansvarsloven med kommentarer, side 148.

Sagsøgte 1 Sagsøgte P/S er udgiver af artiklen om sagsøger af 21. september 2017, Ekstrakt side 47 og side 53, mens sagsøgte 2 Sagsøgte er ansvarshavende chefredaktør for Sagsøgte P/S.

Redaktøren kan alene være ansvarlig i de tilfælde, som angives i Medieansvarsloven §§ 11 og 13. Det bemærkes, at § 11 alene finder anvendelse på unavngivne artikler, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag. Medansvar under § 13 forudsætter, at artiklen er skrevet af en fast medarbejder, og dette er sket med redaktørens vidende, hvor det relevante tidspunkt for denne vurdering er offentliggørelsen, hvilket var 21. september 2017, kl. 19:42.

Det fremhæves, at Sagsøgte hverken havde set, læst eller kendte til artiklens indhold før han så og læste artiklen efterfølgende, da den var udkommet i Avis, Ekstrakt side 53. Sagsøgte havde således heller ikke viden om, at der blev anvendt et fotografi af sagsøger.

Det bemærkes supplerende, at udgiveren (sagsøgte 1) alene har et subsidiært ansvar i forhold til redaktøren, jf. Medieansvarsloven § 15. Betingelserne i § 15, stk. 1 for det særlige udgiveransvar er heller ikke til stede i denne sag.

Hverken sagsøgte 1 eller 2 står som forfatter af ovenfor nævnte artikel, og der bør ske frifindelse allerede fordi Sagsøgte P/S og Sagsøgte ikke er ansvarlige, jf. svarskriftet, Ekstrakt side 9-14.

3.3 Sagens kerne - mediernes ret til videreformidling

De udsagn, som sagsøger omtaler i stævningen, er baseret på oplysninger fra en række af Avis' kilder, der videreformidles på sædvanlig måde i journalistisk form. Sagen handler derfor om, hvorvidt medierne kan videreformidle andre personers udtalelser eller genfortælle modtagen

information. I et tilfælde som det foreliggende, hvor videreformidlingen angår et emne af betydelig offentlig interesse om væsentlige samfundsspørgsmål, er en sådan formidling berettiget, og publiceringen er retmæssig. Det fremhæves, at der i artiklen ikke fremsættes en sigtelse mod sagsøger, hvorfor der ikke foreligger en overtrædelse af § 267. Endvidere fremhæves, at sagsøger i henhold til retspraksis har bevisbyrden i en sag om ytringer af offentlig interesse og tillige at hensynet til ytringsfriheden skal indgå ”som et overordentligt tungtvejende lod i vægtskålen ved afvejningen”, jf. f.eks. U.2004.698Ø.

Til støtte for frifindelsespåstandene skal yderligere anføres følgende:

3.3 Mediernes rolle

Det følger af Menneskeretsdomstolens praksis om Den Europæiske Menneskeretskonvention artikel 10, at mediernes ytringsfrihed er en central forudsætning for et demokratisk samfund. Medierne skal have mulighed for at udøve deres vigtige funktion som "public watchdog" ved at formidle information om emner af offentlig interesse. Et indgreb i mediernes ytringsfrihed i form af straf, mortifikation, betaling af tort fra de sagsøgte kan derfor alene anses for "nødvendigt i et demokratisk samfund" i overensstemmelse med artikel 10, hvis særdeles tungtvejende grunde taler til støtte for indgrebet ("interference"), hvor domfældelse af de sagsøgte vil indebære et artikel 10-indgreb.

Af Menneskeretsdomstolens praksis fremgår, at nationale domstole må sondre mellem mediernes egne udsagn og mediernes videreformidling af andres udsagn eller oplysninger. Indgreb over for en journalist, der bistår med at udbrede udtalelser eller oplysninger fra andre eksempelvis i et interview eller på anden måde, vil på en alvorlig måde hæmme mediernes bidrag til en debat om emner af offentlig interesse og vil derfor ikke være tilladelige, medmindre der foreligger særdeles tungtvejende grunde til at gøre det. Beskyttelsen omfatter ikke blot mediernes ret til at videreformidle information, som Menneskeretsdomstolen tillægger vægt, men også offentlighedens ret til at modtage informationen begrundet den vidtgående beskyttelse af det journalistiske materiale i artiklen.

Mediernes ret til ytringsfrihed omfatter endvidere ikke blot information, der modtages gunstigt. Information, der støder, chokerer eller forstyrrer, er ligeledes omfattet af mediernes ytringsfrihed. Menneskeretsdomstolen har gentagne gange fastslået, at det er overladt til medierne at vælge de former eller teknikker, hvormed information formidles samt det ikke er en opgave for nationale domstole, eller i øvrigt for Menneskeretsdomstolen, at vurdere disse former eller teknikkers retmæssighed, hvilket stævningen

fejlagtigt synes at forudsætte. Retspraksis anerkender, at et vidt skøn overlades til mediet, hvor nærværende sag angår en ikke strafbar formidling indenfor de meget vide grænser, i sager om pressens ytringsfrihed, herunder med hensyn til i en vis grad at fremsætte overdrevne eller ligefrem provokerende udsagn. Sagsøger anfører forskellige forhold angående form og præsentation, hvor de sagsøgte henviser til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer (2011) side 825) ”Til Pressefriheden hører også et skøn for pressen til at bestemme hvorledes oplysninger skal præsenteres: ”it is not for the Court, any more than it is for the national courts, to substitute its own views for those of the press as to what techniques of reporting should be adopted by journalists” jf. Bladet Tromsø and Stensaas v. Norge og Jersild v. Danmark.” , og tilsvarende Jon Kjølbros, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere (2020, 5. udgave) side 1098 – 1099.

De sagsøgte fremhæver tillige, at der er et solidt faktuel grundlag for de formidlede udsagn, samt at det er af væsentlig offentlig interesse at dække et emne som overtagelse af nødlidende selskaber, herunder risikoen for konkursrytteri og spekulation i tvangsopløsning af selskaber, hvor Sagsøger 2 må tåle en kritisk omtale, når han påtager sig en ledelsesfunktion i en holdingvirksomhed, der har konkret forbindelse til kontroversielle forretningsmetoder. Emner som risikoen for omgåelse af regler for konkurskarantæne f.eks. ved at indsætte nære familiemedlemmer som ledelsesmedlemmer, har væsentlig offentlig og politisk interesse, jf. artiklens indhold. Det noteres, at betydelige elementer i det faktuelle grundlag for de konkrete vurderinger og udsagn i artiklen er, at Sagsøger 2 er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, som direktør for Holdingselskab S.M.B.A., men ifølge broderen Sagsøger 1's udtalelser til journalist Adciteret B ikke har udført andre funktioner i forhold til rollen som direktør end blot at lægge navn til, Ekstrakt side 48: ”Han har i realiteten ikke noget med mine firmaer at gøre. Han skriver bare under på regnskaber” .

De sagsøgte fremhæver, at omtalen af Sagsøger 2 er relevant og væsentlig i sammenhæng med dokumentationen i hovedsag BS-8467/2018-KOL med bilag A-I angående sagsøgers bror, herunder at der er fornøden basis for den journalistiske dækning vedrørende sagsøgers markante officielle rolle og placering i holdingselskabsstrukturen for koncernen, Ekstrakt side 111. Det fremhæves, jf. også Pressenævnets konklusion Ekstrakt side 107, herunder at der er solidt faktuel grundlag for de formidlede udsagn med værdidommen ”topstråmand” , som ”ikke er misvisende” ifølge nævnet, Ekstrakt side 108.

Artiklen i Avis, Ekstrakt side 53, indgår i en større sammenhæng med mediets dækning af det kontroversielle koncept med blandt an-

det at overtage nødlidende virksomheder og lade Skat erklære dem konkurs, herunder sagsøgers brors omfattende aktiviteter og forhold. Sagsøgers bror er således pålagt konkurskarantæne i en langvarig periode til 24. april 2028, jf. herved bilag B, F og bilag I (Højesterets dom med indstregninger, Ekstrakt BS-8467/2018 side 376 ff). Sagsøgers bror er endvidere straffet med 8 måneders fængsel ved dom af 3. januar 2018, Ekstrakt BS-8467/2018 side 247 ff, bl.a. for overtrædelse af straffeloven § 289, momsloven § 81 og for ”grov overtrædelse af bogføringsloven”. Det synes at fremgå af dommen, at Sagsøger 1 ville være straffet med 8 måneders ubetinget fængsel, men at straffen gjordes betinget grundet ”den lange sagsbehandlingstid”.

De sagsøgte fremhæver tillige, at sagsøger i kraft af sin stilling er omfattet af det særlige dekorumkrav, jf. herved Tjenestemandsløven § 10, hvor Sagsøger 2 tiltræder, at han er omfattet af bestemmelsen, jf. tillige Vejledning om god adfærd i det offentlige, Ekstrakt side 86 ff, hvor tillidshensynet fremhæves. Det noteres, at mediet netop viderebringer en udtalelse fra justitsminister Person 12 angående dette princip: ”Politibetjente skal altid i særlig grad være opmærksomme på, at de skal fremstå som forbilleder for os andre”, Ekstrakt side 102, ligesom artiklen skal vurderes i sammenhæng med udtalelser fra fire retspolitiske ordførere (Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten). Omtalen har et faktisk grundlag og fornøden dækning bl.a. grundet sagsøgers brors markante udtalelse om sagsøgers reelle (manglende) funktion i holdingselskabet.

Udtrykkene ”stråmand” og ”topstråmand” har et primært indhold af vurderende karakter (værdidomme, ”value judgments”), som har fornødent faktisk grundlag og som falder udenfor anvendelsesområdet for straffeloven § 267. Det fremhæves, at artiklen Ekstrakt side 102 indeholder en formidling af en udtalelse fra Advokat, som er fast kurator ved Skifteretten i Viborg. Advokat citeres bl.a. for: ”Det er ikke strafbart at være stråmand, men man anvender typisk stråmænd for at dække over noget. Her handler det om, at Sagsøger 1 kan fortsætte sit arbejde, selvom han har konkurskarantæne”. Endvidere citeres samme sted professor Person 13 og indeholder følgende sætning: ”Politiassistenten overtræder ikke lovgivningen”. I sammenhængen er udtrykket ”topstråmand” ikke ærekrænkende. Det fremgår bl.a. af artiklen, at det ikke er strafbart at være stråmand, hvor udtrykket formidles af mediet og indeholder en vurdering fra en repræsentant for offentligheden (kurator), som kritisk udtaler: ”Sagsøger 2 kan ikke være i god tro. Han er udmærket klar over, at det ikke opfylder de krav, man normalt ville stille til en direktør.” Dette må sammenholdes med, at sagsøger selv kommer til orde i artiklen i Avis og med et direkte citat afviser, at det som foregår har noget med stråmandsvirksomhed at gøre. De sagsøgte noterer

tillige, at artiklerne om Sagsøger 1 og sagsøger har medført en vifte af konsekvenser, herunder afholdelse af åbent samråd i Folketingets skatteudvalg 7. december 2017, ligesom omtalen har ført til konkret opfølgning fra lokale redaktioner angående problemstillingerne med fortsat aktivitet fra personer med konkurskarantænesager m.v. Det efterfølgende forløb har underbygget relevansen og væsentligheden af det journalistiske arbejde, hvor der heller ikke er grundlag for mortifikation af de to udsagn. Udsagnet om at Sagsøger 2 hjælper med at omgå reglerne, sagsøgers påstand 2, udgør en formidling af kildernes udsagn og har det fornødne faktuelt grundlag.

Sagsøger har selv offentliggjort fotografiet af Sagsøger 1 og ham via sin egen åbne profil på Facebook, hvor Avis fik sædvanlig adgang. Fotografiet og dets motiv er relevant for sammenhængen og for den journalistiske dækning, herunder for at illustrere forbindelsen mellem de to personer.

Det samlede vederlag for anvendelsen, som sagsøger ikke gav samtykke til, kan takstmæssigt opgøres til kr. 1.500, hvilket beløb er tilbudt til sagsøger af sagsøgte 1, jf. også retsbogen af 29. juni 2018, og hvilket beløb har været og er til rådighed for sagsøger, men er blevet afvist af Sagsøger 2 og tillige af hans advokat. De sagsøgte tager forbehold for anbringender angående retmæssighed og vederlag m.v., herunder citatretten, hvis en udenretlig løsning fortsat ikke er opnået forud for hovedforhandlingen. Det fremhæves, at fotografiet alene er et portrætbillede med blå himmel, som ikke er krænkende for sagsøger, jf. tillige Pressenævnets kendelse, Ekstrakt side 108 ("er af offentlig interesse").

Sagsøgers påstand 3 bortfalder ved frifindelse for de øvrige påstande. De sagsøgte bemærker, at straffeloven § 273, stk. 2 er ophævet og at tankesættet bag bestemmelsen ikke længere finder anvendelse, jf. også Straffelovrådets betænkning 1563/2017. Der må ske frifindelse for sagsøgers påstand 4, idet der intet grundlag er for tilkendelse af godtgørelse, hvor betingelserne for tilkendelse af tort ikke er opfyldte. Det bemærkes, at tilkendelse af tort og dom til mortifikation vil indebære indgreb i forhold til artikel 10, som netop beskytter mediets og de sagsøgte journalisters ret til formidling om væsentlige samfundsspørgsmål.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøger 1's og Sagsøger 2's påstand 1:

Sagsøger 1 og Sagsøger 2 anlagde retssager mod Sagsøgte P/S og ansvarshavende chefredaktør Sagsøgte den 11. marts 2018. Stævningerne indeholdt kun påstande om betaling af en økonomisk godt-gørelse. Først i sagsøgernes replik af henholdsvis 12. juni 2018 og 8. juni 2018 mod Sagsøgte P/S og Sagsøgte, blev der nedlagt påstand om straf i medfør af straffelovens § 267 og § 268.

Adciteret A, Adciteret C og Adciteret B blev først inddraget i sa-gerne ved adcitationsstævninger den 11. juli 2018, der indeholdt påstand om straf efter straffelovens § 267 og § 268.

De artikler, der indeholder de udsagn, som sagsøgerne påstår de sagsøgte straf-fet for, er publiceret i september 2017.

Retten finder, at forældelsesfristen efter straffelovens § 96, stk. 1, skal regnes fra publiceringen af artiklerne, hvor sagsøgeren havde et fuldt tilstrækkeligt grundlag for at påstå de sagsøgte straffet. Den omstændighed, at artiklerne har kunnet findes på nettet m.v. kan ikke føre til at anse det for en fortsat forbrydelse, ligesom Sagsøger 2's politianmeldelse af Sagsøgte P/S for overtræ-delse af straffelovens § 264 d, der ikke førte til sigtelse, ikke kan føre til at fast-slå, at forældelsesfristen er afbrudt eller suspenderet.

Påstandene om straf blev først fremført mere end 6 måneder efter, at artiklerne var publiceret, og det følger heraf, at kravet om bødestraf var forældet i medfør af straffelovens § 96, stk. 1, da påstandene blev nedlagt i replikken overfor Sagsøgte P/S og Sagsøgte, og i stævningerne overfor Adciteret A, Adciteret C og Adciteret B.

Allerede derfor frifindes de sagsøgte for sagsøgernes påstand 1.

Sagsøger 1's påstand 5:

Sagsøger 1 har nedlagt en påstand om, at de sagsøgte skal anerkende Sagsøger 1's ret til genmæle.

Retten til genmæle fremgår af medieansvarslovens kapitel 6. Kompetencen til at pålægge et medie at give fyldestgørende genmæle, tilkommer Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 40. Pressenævnet har i sin kendelse af 15. maj 2018 truffet afgørelse om, i hvilket omfang Sagsøger 1 havde ret til genmæle, og gen-mælet er efter det oplyste bragt sammen med offentliggørelsen af kendelsen.

Der ses ikke i en sag mellem Sagsøger 1 og Sagsøgte P/S og administrerende chefredaktør Sagsøgte hjemmel i straffelovens kapitel 27 eller i medieansvarsloven § 54 til for retten at give pålæg om genmæle.

Da Pressenævnet ikke er part i sagen, og da retten ikke har kompetencen til at give ret til genmæle, vil Sagsøgte allerede af den grund være at frifinde.

Sagsøger 1's og Sagsøger 2's påstand 2:

Retten bemærker overordnet, at det er sagsøgerne, der bærer bevisbyrden for, at de sagsøgte har gjort sig skyldige i overtrædelse af straffelovens §§ 264 d, 267 og 268.

Det kan lægges til grund, at Adciteret A, Adciteret C og Adciteret B var forfatterne til artiklerne, der er omfattet af denne sag. Det er derfor disse sagsøgte, der efter medieansvarslovens § 10, stk. 3, jf. stk. 1., er ansvarlige for indholdet af artiklerne. Det følger allerede heraf, at Sagsøgte ikke kan pålægges ansvar for artiklernes indhold efter medieansvarslovens § 11.

Sagsøgte har forklaret, at han overtog det overordnede ansvar for Avis, hvor artikelserien redaktionelt var placeret den 1. oktober 2017, og at det indtil da var Person 4, der var ansvarshavende. Efter bevisførelsen finder retten ikke grundlag for at fastslå, at Sagsøgte som ansvarshavende chefredaktør for Sagsøgte P/S havde nogen viden om indholdet af de omhandlede artikler på publiceringstidspunkterne, eller at artiklerne blev forelagt ham til godkendelse eller gennemlæsning før publicering, end-sige at han skulle have kendskab til at artiklerne kunne være i strid med lovgivningen, herunder straffelovens § 267 og § 268. Det var Person 1, der var chefredaktør på Avis og havde det redaktionelle ansvar for artikelserien. Det var da også Person 1, der i slutningen af september 2017 havde korrespondancen med sagsøgerne, da disse klagede over indholdet af artiklerne. Sagsøgeren har imidlertid ikke inddraget Person 1 i sagerne.

Under disse omstændigheder finder retten ikke, at det er bevist, at Sagsøgte er medansvarlig for indholdet af de navngivne artikler, jf. medieansvarslovens § 13.

Allerede derfor frifindes Sagsøgte.

Sagsøgte P/S er udgiver og bærer et subsidiært ansvar i forhold til redaktionen, jf. medieansvarslovens § 15. Da der er navngivne forfattere til artiklerne, og Sagsøgte er frifundet med den ovenfor angivne begrundelse, finder

retten ikke, at betingelserne i medieansvarslovens § 15, stk. 1, for at pålægge Sagsøgte P/S et udgiveransvar er opfyldt

Sagsøgte P/S frifindes derfor.

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at artikelserien blev besluttet for at belyse, om konkurskarantænerreglerne havde den tilsigtede virkning, at artiklerne blev udarbejdet efter grundig research, hvor der blev indhentet oplysninger fra professionelle kilder, herunder hos skifteretternes medarbejdere, kuratorer rundt i landet og kammeradvokaten, og at der tillige blev indhentet kommentarer fra ministre og politiske ordførere. Retten finder, at der herved har været tale om vigtig og væsentlig journalistik om et samfundsrelevant emne, der åbenbart må have offentlighedens interesse.

Det kan lægges til grund, at Sagsøger 1's navn dukkede op i researchen, og at artiklerne om Sagsøger 1's virksomhed blev til efter et langt interview, og at man tillige gav Sagsøger 2 mulighed for at komme til orde, og oplyste ham om, hvad man ville skrive om hans rolle, inden publicering, men at han afviste at deltage.

Sagsøger 1 var tidligere gået konkurs med en koncern, og det kan som anført i København Byrets dom lægges til grund, at han i en lang årrække forud for artikelserien systematisk anvendte en forretningsmodel, hvor han mod et ikke ubetydeligt vederlag indtrådte som afviklingsdirektør/likvidator i kortere og længere perioder i økonomisk nødlidende selskaber, indtil selskaberne gik konkurs, ofte med Skat som rekvirent. Sagsøger 1 har forklaret, at han på det tidspunkt havde ydet sådan bistand til 612 selskaber, der alle gik konkurs efter, at Sagsøger 1 var indtrådt som direktør/likvidator. Det kan efter hans forklaring videre lægges til grund, at han har fortsat sit virke med at afvikle nødlidende selskaber efter samme forretningsmodel, nu med tredjemænd som såkaldte afviklingsdirektører, med ca. 100 selskaber om året. Retten lægger i den forbindelse til grund, at denne aktivitet er sket gennem Holdingselskab S.M.B.A., og at indtægterne fra konsulentvirksomheden er indgået i Holdingselskab S.M.B.A..

Sagsøger 1 var i december 2016 blevet tiltalt for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om grove overtrædelser af momsloven og bogføringsloven, og han var i juni 2017 blevet idømt konkurskarantæne i sammenlagt 12 år. Han blev i december 2017 idømt betinget fængselsstraf og fradømt retten til at deltage i erhvervsvirksomhed. Konkurskarantænerne er efterfølgende blevet stadfæstet i landsretten og Højesteret.

Det kan lægges til grund, at Sagsøger 2 var direktør og alene tegningsberettiget i Holdingselskab S.M.B.A. og han har forklaret, at han var vidende om, at Sagsøger 1

fortsatte sin konsulentvirksomhed gennem Holdingselskab S.M.B.A., men at han som direktør ikke interesserede sig herfor. Sagsøger 1 oplyste til de sagsøgte i interviewet, at Sagsøger 2's virke som direktør gik ud på, at han skrev regnskaber under, men at Sagsøger 1 stod for aktiviteterne. Ejerne i selskabet var Sagsøger 1's børn og Sagsøger 2, men efter forklaringerne havde ingen af dem betalt for overtagelsen af ejerandelene.

Konkursrytteri og stråmandsvirksomhed er ikke selvstændigt kriminaliserede begreb, og retten finder, at de udsagn, der er anvendt i artiklerne – ”konkurs-rytter”, ”konkurskonge”, ”hovedskurk” og ”topstråmand”, er udtryk for vurderende udsagn af karakteren ”value judgement”, for hvilke der ikke kan kræves ført sandhedsbevis. Retten finder ikke i øvrigt, at der er ført bevis for fejl eller usandheder i artiklerne og det forhold, at det ikke i YouTube videoen var angivet, at der i nogle tilfælde blev indhentet vurderinger af de nødlidende selskabers aktiver, kan ikke ændre herpå.

Efter det oplyste om Sagsøger 1's virksomhed, og om Sagsøger 2's rolle i forbindelse med brorens fortsatte aktiviteter, efter denne var blevet belastet med sager om overtrædelse af straffeloven og konkurskarantæner, og om Sagsøger 1's holdning til disse sager, finder retten, at det var berettiget, og at der var dækning i artiklerne for at anvende de vurderende udsagn, uagtet udtrykkene kunne opleves som belastende og ubehagelige for sagsøgeren.

Når man helt systematisk faciliterer et system mod betydeligt vederlag, hvor nødlidende selskaber overtages og lukkes uden, der er bogføringsmateriale til stede, og med indsættelse af direktører, der ikke har kendskab til de pågældende selskabers forhold, ved i en lang række tilfælde at lade Skat stå for at stille sikkerheden ved en konkurs, og samtidig organiserer sin virksomhed med familiemedlemmer, således aktiviteten kan fortsætte uberørt af konkurskarantæner og straffesager, og familiemedlemmer deltager uden at tage ansvar for virksomheden, svarende til funktionen i selskabet, så må man i vidt omfang tåle, angreb fra pressen, og at der anvendes hårde og tenderende udsagn i debatten, også og måske navnlig når man er ansat som polititjenestemand. I en sådan situation må hensynet til pressens ytringsfrihed veje tungt.

At den redaktionelt ansvarlige af presseetiske grunde trak udsagnet ”hovedskurk” tilbage, kan ikke føre til en anden bedømmelse.

Udsagnene er i øvrigt anvendt i forbindelse med sagsøgernes erhvervsaktivitet og ikke vedrørende privatlivet, og allerede derfor, har de sagsøgte ikke overtrådt straffelovens § 264 d.

Uanset Pressenævnet, efter en presseetisk vurdering, på enkelte punkter har udtalt kritik, finder retten ikke, at sagsøgerne har ført bevis for, at de sagsøgte journalister har gjort sig skyldige i overtrædelse af straffelovens §§ 267 og 268.

Efter en samlet vurdering frifindes de sagsøgte.

Sagsøger 1's og Sagsøger 2's påstand 3:

Da de sagsøgte er frifundet for sagsøgernes påstand 2, vil de være at frifinde for sagsøgernes påstande om udredelse af en sum til dækning af omkostninger til kundgørelse. Det bemærkes i øvrigt, at dagældende straffelovs § 273, stk. 2, er ophævet som overflødig og utidssvarende.

Sagsøger 1 og Sagsøger 2's påstand 4:

Da de sagsøgte er frifundet for sagsøgernes påstand 2, frifindes de for at udrede godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26.

Sagsøger 2 har særskilte i relation til påstand 4 gjort gældende, at de sagsøgte er ansvarlige for den retsstridige anvendelse, herunder beskæring/ændring af det i artiklerne anvendte portrætfoto, herunder i medfør af ophavsretslovens § 1, stk. 1, og § 3, stk. 2.

Det kan efter sagsøgernes forklaringer lægges til grund, at billedet er taget af en professionel fotograf. Det er derfor fotografen, der har en eventuel ophavsret til det pågældende værk, og det er derfor fotografen, og ikke bestilleren eller andre, jf. ophavsretslovens § 60, der kan udøve rettighederne efter ophavsretslovens §§ 1 og 3. Retten finder ikke, at Sagsøger 2 har godtgjort, at de eventuelle ophavsrettigheder på andet grundlag er overgået til ham. De sagsøgte frifindes derfor for et eventuelt ansvar for krænkelse af ophavsrettigheden.

Adciteret B har forklaret, at han hentede portrætfotoet på Sagsøger 2's Facebook profil, og at han umiddelbart ved at søge på Sagsøger 2's navn fik adgang, også til billeder på dennes profil. Sagsøger 2 har heroverfor ikke løftet sin bevisbyrde for, at hans Facebook profil var lukket, og at de sagsøgte på retsstridig måde har skaffet sig adgang til billedet. Retten finder i øvrigt, at billedet efter sit indhold ikke kan anses krænkende for Sagsøger 2, og da det er bragt i en kontekst, der havde offentlig interesse, og var i forbindelse med Sagsøger 2's hverv som direktør i Holdingselskab S.M.B.A., har de sagsøgte ikke krænk Sagsøger 2's privatliv ved at bringe fotoet i forbindelse med artiklerne. De sagsøgte frifindes derfor for betaling af godtgørelse for retsstridig brug af fotoet.

Sagsøgte P/S har imidlertid anerkendt, at der skal betales et billedve-derlag for anvendelsen på samlet 1.500 kr., for hvilket beløb der gives Sagsøger 2 medhold med renter fra den 29. juni 2018, hvor der blev taget bekræftende til genmæle, dog uden effektiv betaling eller deponering.

Sagsøger 1 skal betale sagsomkostninger ekskl. moms til Sagsøgte P/S med 15.000 kr., til Sagsøgte med 18.750 kr., til journalist Adciteret A med 18.750 kr., til journalist Adciteret B med 18.750 kr. og til journalist Adciteret C med 18.750 kr. Beløbene dækker udgifter til ad-vokatbistand. Det er oplyst, at Sagsøgte P/S er momsregistreret. De øvrige sagsøgte er ikke momsregistreret, hvorfor omkostninger til disse er inkl. moms.

Sagsøger 2 skal betale sagsomkostninger ekskl. moms til Sagsøgte P/S med 10.000 kr., til Sagsøgte med 12.500 kr., til journalist Adciteret A med 12.500 kr., til journalist Adciteret B med 12.500 kr. og til journalist Adciteret C med 12.500 kr. Beløbene dækker udgifter til ad-vokatbistand. Det er oplyst, at Sagsøgte P/S er momsregistreret. De øvrige sagsøgte er ikke momsregistreret, hvorfor omkostninger til disse er inkl. moms.

Retten har lagt vægt på sagernes karakter, den oplyste økonomiske værdi, forberedelsens omfang og hovedforhandlingens varighed. Der har været tale om til dels selvstændige sager, der har været behandlet sammen, med i det væsentlige samme bevisførelse. Retten har dog også lagt vægt på, at sagerne med Sagsøger 1, har været den tungeste del af sagskomplekset. Retten har endvidere taget højde for den besparelse, der har ligget i, at samme advokat har repræsenteret alle de fem sagsøgte. På den baggrund og efter en samlet vurdering af den samlede udgift til advokatbistand, er de enkelte salærer udmålt i den nedre ende af de vejledende takster for proceduresager.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte P/S, ansvarshavende chefredaktør Sagsøgte, journalist Adciteret A, journalist Adciteret B og journalist Adciteret C frifindes.

Dog skal Sagsøgte P/S inden 14 dage til Sagsøger 2 betale 1.500 kr. med tillæg af procesrente fra den 29. juni 2018.

Sagsøger 1 skal betale sagsomkostninger til Sagsøgte P/S med 15.000 kr., til Sagsøgte med 18.750 kr., til journalist

Adciteret A med 18.750 kr., til journalist Adciteret B med 18.750 kr. og til journalist Adciteret C med 18.750 kr.

Sagsøger 2 skal betale sagsomkostninger til Sagsøgte P/S med 10.000 kr., til Sagsøgte med 12.500 kr., til journalist Adciteret A med 12.500 kr., til journalist Adciteret B med 12.500 kr. og til journalist Adciteret C med 12.500 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.



